Nr. 14[illegible]. SOBOTA 1 LIPCA 1876. Rok 66.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 3 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów.
Biuro Redakcyi i Administracyi ul. Wałowa nr. 29.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*: otrzymują cało i półroczni abonenci bezpłatnie, ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 ct. drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 ct. kilkorazowe po 6 ct. od miejsca jednego wiersza.
Listy należy frankować. Reklamacye otwarte wolne są od opłaty.

Zaproszenie do przedpłaty.

W miejscu: za drugie półrocze 6 zł.; za III kwartał 3 zł.; za miesiąc lipiec 1 zł.
Pocztą: za drugie półrocze 8 zł.; za III kwartał 4 zł.; za miesiąc lipiec 1 zł. 35 ct.
Prenumeratorowie półroczni (od 1 lipca do końca grudnia) otrzymują *Przewodnik naukowy i literacki*, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej* bezpłatnie, ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. „*Przewodnik*“ prenumerowany osobno, kosztuje rocznie 4 zł.

Wszyscy cało- i półroczni abonenci *Gazety Lwowskiej* otrzymują **bezpłatnie** dodatek miesięczny, **Przewodnik naukowy i literacki**, który wychodzi w zeszytach, obejmujących sześć arkuszy druku. Najpoważniejsze siły literackie i naukowe składają się na treść tego pisma, którego pierwsze półrocze zawiera między innemi artykułami następujące obszerne prace: *Testament Bolesława Krzywoustego* przez dr. Antoniego Małeckiego; *Wyprawa Żwaniecka* przez dr. Ludwika Kubalę; *Wyprawa angielska do bieguna północnego* przez dr. Stanisława Warnkę; *Jerzy Ożarowski i kardynał Fleury* przez Józefa Szujskiego; *Ulryk Werdum i dziennik podróży jego po Polsce* przez dr. Ksawerego Liskego; *Charakterystyka Kazimierza Wielkiego* przez Józefa Szujskiego; *O teraźniejszych naukowych poglądach na budowę społeczeństwa* przez dr. Euzebiusza Czerkawskiego i t. p. **Przewodnik naukowy i literacki** stanowi w roku dwa tomy, obejmujące razem **72** arkuszy druku, a otrzymują go bezpłatnie wszyscy ci abonenci, którzy prenumerują *Gazetę Lwowską* całorocznie lub półrocznie, jednakże nie w innych terminach, jak od 1 stycznia do ostatniego grudnia, lub od 1 stycznia do ostatniego czerwca i od 1 lipca do ostatniego grudnia.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Wysokie c. k. Ministerstwo handlu i król. węgierskie Ministerstwo handlu udzieliły Franciszkowi Richnowskiemu we Lwowie, przywilej na wynalazek ulepszonego palowiska w parowych kotłach na przeciąg jednego roku.

Dnia 29 czerwca 1876 został wydany i rozesłany z c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu XXV zeszyt dziennika ustaw państwa, tymczasowo w wydaniu niemieckiem i zawiera:

Nr. 83. Rozporządzenie ministerstwa skarbu i handlu z 12 czerw. 1876 upoważniające c. k. urząd pocztowy w Ickanach do wysyłania przesyłek pocztowych ważących przeszło 2·5 kilo, za granicę, bez interwencyi organów skarbowych.

Nr. 84. Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z 23go czerwca 1876 roku co do przydzielenia gminy Opachiasella do okręgu miejsko-delegowanego sądu powiatowego w Gorycyi.

Nr. 85. Rozporządzenie ministerstwa skarbu i handlu z dnia 24go czerwca 1876 roku w przedmiocie wykonania konwencyi handlowej zawartej dnia 22go czerwca 1876 roku między monarchią austryacko-węgierską a Rumunią.

Nr. 86. Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 28go czerwca 1876 roku w sprawie zastosowania ustaw o stemplach i należytościach do spraw traktowanych w obec trybunału administracyjnego.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 1 lipca.

Chociaż wojna serbsko-turecka wisiała od kilku miesięcy na włosku, mimo to w chwili, gdy jej wybuch staje się już prawie nieodwołalną koniecznością, przybrała jak każde wielkie nieszczęście, t. j. jak każda wojna charakter przerażającej niespodzianki. Nadzieja ludzka umie tysiącznemi sposobami osłaniać wszystko, co jest dla niej niepożądanem, ma na zawołanie mnóstwo środków do wywołania i krzepienia złudzeń. Że zatem część prasy austryackiej pisze o bliskim wybuchu tej wojny tak, jak gdyby ją z nienacka zaskoczył, to można łatwo usprawiedliwić, to jest nawet całkiem naturalnem. Ale trudnem do usprawiedliwienia są te szydercze uwagi o akcyi dyplomatycznej, to naigrawanie się z usiłowań, które choć pozostały bezowocnemi, mimo to zasługują na uznanie, bo płynęły z szlachetnych pobudek i miały przed sobą piękne cele. Gdy wojna staje się nieuniknioną koniecznością, każdy płytki umysł lekceważy dyplomacyę, tak jak każdy ograniczony człowiek lekceważy medycynę dla tego, że nie zdołała ocalić drogiej mu ale nieodwołalnie na śmierć skazanej osoby. Jeżeli już w ogóle sarkanie na bezowocność dyplomatycznej akcyi nie ma sensu, to skierowanie najcięższych zarzutów w tej mierze przeciw ministrowi spraw zagranicznych Austryo-Węgier jest prostą niesumiennością a tylko zasługującą na pobłażliwość, o ile podyktowała ją boleść na widok krwawych scen, których widownią będzie niebawem półwysep bałkański. Hr. Andrassemu zarzucają jego zaślepieni przeciwnicy, że uspokajał delegacyę zapewnieniami pokojowemi, chociaż stan rzeczy w Serbii pozwalał przypuszczać bliski wybuch wojny. Ależ hr. Andrassy nie dawał nigdy zapewnień bezwarunkowych, owszem zastrzegał się zawsze, że ręczy za pokój tylko na czas krótki i tylko o tyle, o ile rachuby ludzkie pozwalają dawać takie zaręczenia. A rachuby ludzkie kazały przecież przypuszczać, że w Belgradzie rządzą ministrowie rozważni a nie ludzie słabi, dający się unieść rozhukanym namiętnościom mas, które długi czas pozwalano agitatorom całkiem bezkarnie pobudzać do fanatyzmu wojennego. Rachuby ludzkie nie pozwalały pewnie przypuszczać, że rząd, który dziś zapewnia Portę o swoich pokojowych dążnościach i oświadcza uroczyście, że w jej całości widzi największą rękojmię dla Serbii, że rząd, który dziś wysyła osobnego delegata, ażeby był tłumaczem pokojowych życzeń Serbii u Wysokiej Porty — że ten sam rząd w tydzień potem odwoła delegata z drogi i wypowie wojnę z nienacka. Jeżeli kto był krótkowidzącym, jeżeli kto siebie łudził i drugich łudzić usiłował, to pewnie ci politycy, którzy w delegacyach używali wszelkich środków pressyi, ażeby wbrew przestrogom hr. Andrassego zniżyć czynny stan armii o 30,000 żołnierzy, którzy przedtem jeszcze wszelkiemi siłami sprzeciwiali się sprawianiu nowych dział systemu Uchatiusa, a z zapałem witali hiszpańskiego apostoła wiecznego pokoju pana Marcoarta. Zresztą na cóż zdadzą się te rekryminacye i wyrzuty. Czy wojna Serbii z Turcyą ma być koniecznie początkiem dalszych zawikłań wojennych na wielką skalę? Wszelkie oznaki przemawiają przeciw takiemu przypuszczeniu. Ale gdyby nawet tak było, co więcej, gdyby nawet owe dalsze zawikłania miały wciągnąć Austryę w wir wypadków, to jeszcze nie ma żadnego powodu do złowieszczych obaw. Nigdy może od dwudziestu lat monarchia austryacko-węgierska nie była tak silną i zdolną do energicznej odprawy wobec wszelkiej napaści, jak w tej chwili!

Ostatni uroczysty obchód dnia urodzin generała pierwszej republiki Hoche w Wersalu, odbył się o wiele ciszej i poważniej niż w poprzednich latach, ale ta cisza i powaga nie była może bardzo pożądaną dla uczestników obchodu, bo spowodowaną została słabnącym interesem publiczności dla demonstracyj republikańskich. Nie chcemy tem powiedzieć, że publiczność odwraca się już od republiki, lecz, że uważając obecny stan

Tajga sybirska.

Poczekajmy jeszcze lat kilka, a znajdziemy się w bezpośredniem sąsiedztwie Syberyi... Projekt koleji sybirskiej z Niżnego Nowogrodu przez Irkuck do Pekingu, nakreślony przez pułkownika Bogdanowicza, został już przez rząd rossyjski w zasadzie zatwierdzony, a nad pierwszą częścią tej linii, przestrzenią 1370 kilometrów długą, z Niżnego Nowogrodu do Tjumen, już rozpoczęto roboty. Przecież dzisiaj nie przestraszy nas to sąsiedztwo, i owszem, ożywi ono ruch handlowy i przemysłowy wschodniej Europy, i stanie się nowem źródłem dobrobytu i postępu. Z poznaniem dokładnem tego ogromnego kraju, który zajmuje całą północną Azyę, stracił on swe cechy straszliwe, któremi go dawniej ubarwiła goryczą zaprawiona fantazya wygnańców, a nabrał nawet powabu i odsłonił olbrzymie bogactwa, które dotąd śpią w jego łonie, a które czekają tylko na pracowitą rękę człowieka, aby za trud wydobycia ich na słońce odwdzięczyć mu się w czwórnasób. Ze względu na dogodność komunikacyi z Syberyą, jakiej możemy się spodziewać w najbliższym czasie, nabierają zasoby tego kraju znaczenia handlowego; znajomość Syberyi wzbudza nietylko naukowy, ale i praktyczny interes. To też w sam czas wyszły dwie ciekawe o Syberyi publikacye*) w chwili, gdy nietylko w kołach geograficznych dała się żywo uczuć potrzeba dokładnego zapoznania się z Syberyą.

Dzieło p Semenowa, prezesa towarzystwa geograficznego petersburskiego, stanowi czwarty tom wielkiego zbiorowego dzieła o państwie rossyjskiem, opracowanego podług najobszerniejszego materyału, jaki tylko było można zebrać z dzieł najrozmaitszych pisarzy, a nawet niedrukowanych jeszcze rękopisów. Oprócz krótkich statystycznych i geograficznych wiadomości o miastach, osadach, wsiach, zawiera ten wyborny słownik obszerne opisy pojedyńczych guberuii, jak i mórz, jezior, rzek, gór w nieprzerwanym porządku. Uczony Petermann nie mógł lepiej pochwalić tego dzieła, opracowanego z największą znajomością rzeczy, jak pisząc, że Niemcy nie mogą się poszczycić takiem dziełem o swym kraju.

Przyozdobiony illustracyami opis krajów amurskich i północno-wschodniej Syberyi Ryszarda Andrée, a zachodniej i środkowej Syberyi aż po Nerczyńsk p. Albina Kohna, jest przeznaczony dla szerokiego koła czytelników. Nie mniej dlatego jest wysokiej naukowej wartości. Mianowicie tom I dzieła Kohna, zawierający opis Syberyi, zasługuje na uwagę. Kohn przebywał kilka lat w Syberyi, gdzie jako wygnaniec mieszkał w okolicach Irkucka i spisał ze wspomnień własnych, uzupełnionych przez studjum najlepszych dzieł o Syberyi, nader zajmujący obraz tego kraju, jego postaci, świata roślinnego i zwierzęcego, mieszkańców i zasobów ekonomicznych. Szczegółowe opisy roślin i zwierząt, interesujące opisy obyczajów, zabobonów, fizyonomii, ubioru i sposobu życia krajowców, trafne a bezstronne uwagi o dzisiejszej administracyi Syberyi, o przyczynach, dla których naturalne bogactwo kraju rozwinąć się nie może, zapewniają dziełu p Kohua trwałą wartość.

Trzy strefy klimatyczne i roślinne należy rozróżnić w Syberyi. Z fal burzliwych lodowatego morza wynurza się powoli błotnista nizina, nieprzejrzana okiem, sięgająca aż po za koła biegunowe — tundra syberyjska. Na północnym jej krańcu, nad brzegami oceanu, nawet kamienie się nie udają, jak trafnie powiedział Castren; dalej ku południowi zasłała ją miękka pokrywa mchu reniferowego, nużąca swą równością i monotonnym brudnobiałym kolorem. To też z zachwytem wita podróżny każde miejsce, na którem jakabądź zielona roślinka wyrosła, albo małą łąkę, jak zmęczony wędrowiec po Saharze wita zieloną oazę. „Tej okolicy, mówią szamany, nie stworzył Bóg, powstała ona dopiero po potopie“, i nikt nie osiedlił się w tej straszliwej pustyni, nawet kuropatwy śnieżne nie chcą tam zamieszkać.

Na południowym krańcu Syberyi rozpostarł się od stóp Uralu aż do gór Altajskich i Dsungarji odpowiadający zupełnie tundrze swoją gładkością i nieprzejrzaną rozległością step, ku północy żyznym humusem pokryty, ale ku południowi piaszczysty i tylko w pewnych porach roku trzodom Kirgizów dostarczający pożywienia. Dwa te stepy: błotnisty i zasypany śniegiem na północy, a piaszczysty i przepalony słońcem na południu, rozdziela kraina lasów, tajga sybirska. Mówimy tu za p. Kohnem *tajga*, bo stanowi ona w rzeczy samej jeden, jedyny las, od Uralu aż do brzegów Oceanu spokojnego i od linii śnieżnej na górach południowych do linii śnieżnej na tundrze północnej. Ten las dziewiczy rozdzieliły na części olbrzymie rzeki, lecz łączy się on przy ich źródłach, a zgodność charakteru świata roślinnego, czyni go jedynym i niepodzielnym. Nawet liczne wioski i rzadkie miasta tej rozległej przestrzeni, pospołu z przynależnemi do nich ogrodami i polami, nie zmieniają nic. Te uprawione i zabudowane kawałeczki kraju — to wysepki rozproszone na bezbrzeżnym oceanie, to drobne oazy w pustyni.

Tajga składa się zawsze z drzew rozmaitego gatunku, jodeł, sosen, świerków, cyprysów sybirskich, modrzewi, brzóz, osik, wierzb — przecież zwyczajnie jeden gatunek przeważa; tu jodła, tam sosna albo świerk. Liściastych lasów nie ma wcale, prócz niewielkich w stepie barabińskim; w tajdze rosną drzewa liściaste tylko pojedyńczo albo sporadycznie; drzewo iglicowe prawie wyłącznie panuje. Przecież jednostajny dlatego las nie jest bez powabów. Mianowicie skoro zimą śnieg pokryje ziemię i na konarach drzew ciężkiemi pokładami zawiśnie, gdy lód ocukrzy drobne gałązki i zawiesi się na nich w sąplach kryształowych, które za lada poruszeniem gałęzi odłamują się i z dźwiękiem spadają na ziemię, „wtedy każde czystym śniegiem pokryte drzewo wygląda jak fontanna gotycka z brązu, pokryta zm[illegible]złą pianą. Z każdego pagórka patrzymy na tysiące takich fontan, które na podstawach z alabastru i słoniowej kości to mniej, to więcej się podnoszą ku górze. Jest to zaczarowana puszcza, biała, milcząca, iskrząca się, napełniona niezliczonemi formami piękności.“ Taki obraz lasów północy w zimowym stroju, nakreślił Bayard Taylor w swej *Podróży zimowej po Laponii.*

Kohn daje nam prawie jeszcze piękniejszy obraz tajgi sybirskiej widzianej w nocy: „Można zapomnieć o niebezpieczeństwie zostania pożartym przez wilki wyjące wokoło, albo o niebezpieczeństwie zmarznięcia, kiedy się patrzy na kryształkami śniegu oblepione drzewa tajgi przy świetle iskrzących gwiazd albo różnobarwnej zorzy północnej, gdy światło zorzy to olbrzymiemi rakietami w górę wytryska, to tworzy potężne tęcze, przybierające coraz to inne kolory, to znowu jak wulkan z krateru bucha aż do zenitu ognistym słupem. Wtedy nie widzimy już na drzewach zwyczajnych, z wody powstałych kryształów, które ciepły oddech zniszczyć potrafi, ale na drzewach palą się brylanty i szafiry, połyskują opale, perły i korale. Człowiek nie może się nasycić tym widokiem, żałuje że trwa on tak krótko i znika jakułudne *fata morgana.*“

Skoro tylko śniegi znikną.

*) Pawła Semenowa „Geograficzno-statystyczny słownik państwa rossyjskiego“ (po rossyjsku). Albina Kohna: [illegible] *en und das Amurgebiet.*

rzeczy za ustalony na długie lata, nie uznaje potrzeby manifestacyj, zaprowadzonych w czasie, gdy większość dawnego Zgromadzenia narodowego nosiła się z różnorodnemi planami monarchicznemi. Życie polityczne, przeplatane tak częstemi emocjami i burzami, jakie Francya przechodziła za czasów dawnego Zgromadzenia narodowego, mogło już wreszcie obudzić wszędzie pragnienie wewnętrznego pokoju, a jeżeli wszelkie objawy nie mylą, to w tej chwili większa część ludności francuskiej żywi to pragnienie. Jeżeli w ostatnich wyborach sprawdzono, że 35% wyborców nie brało udziału w głosowaniu, to dziś powyższe twierdzenie wcale nie jest śmiałem, i spotkałoby się z zaprzeczeniem chyba w takim razie, gdyby starcie między Izbą deputowanych a senatem i prezydentem republiki doprowadziło do nowych wyborów. W wspomnionym na wstępie obchodzie wersalskim główną rolę odgrywał dotąd Gambetta, a jego dawniejsze mowy były zawsze obliczone na wrażenie, które wywrzeć miały nietylko w gronie uczestników uroczystości, lecz także w parlamencie i po za jego murami. Na mowę Gambetty czekano dawniej w kołach republikańskich jak na wypadek niepospolity, a w kołach konserwatywnych jak na peryodycznie powtarzające się a nieuniknione przykrości. W tym roku jedna i druga strona była znacznie spokojniejsza w swojem oczekiwaniu, a wrażenie mowy było przelotne i nie sięgało daleko po za salę bankietową. Gambetta zmienił się dziś znacznie, a właściwie zmieniły się stosunki, na których tle jeszcze niedawno osobistość ta rosła codziennie w znaczeniu i powadze. Mowy jego nie wywierają dziś dawnego wpływu i wrażenia, chociaż nie wyczerpnął on się wcale, bo we Francyi mowcy ludowi nie wyczerpują się nigdy, dopóki niepowrotnie nie minie okres „frazy, pozy i braku powagi", jak mówiono po ukończeniu ostatniej wojny. Dawniej Gambetta był „furyatem" w opinii Thiersa, ale w oczach ludności, obiecującej sobie po republice niestworzone rzeczy, urósł na wielkiego bohatera. Słuchacze, przyklaskujący z zapałem jego słowom, wyobrażali sobie, że Francya zmieni się w raj polityczny, jeżeli mąż ten stanie kiedyś na czele rządu albo większości parlamentu. Warunek ziścił się, więc ziści się pewnie i oczekiwanie z nim połączone. Już czwarty miesiąc mija od wielkiego zwycięstwa wyborczego Gambetty, a dawni słuchacze Gambetty nie widzą żadnych cudów politycznych, i powoli uczuwają rozczarowanie. Francuzi straciwszy w ciągu czterech miesięcy dwie prowincye, kilka miliardów i kilkaset tysięcy młodych ludzi, nie mogą formalnie pojąć, dla czego wyidealizowana przez nich republika nie mogłaby tego wszystkiego powetować w równie krótkim czasie po opanowaniu losów kraju. Ale gdyby nawet przebaczono Gambecie, że dotąd nie ma jeszcze potężnej armii francuskiej, któraby w każdej chwili mogła podjąć szczęśliwą wojnę odwetową, że dotąd Metz i Strassburg jest w rękach niemieckich — to nie przebaczy mu liczne i ruchliwe stronnictwo tego, że tryumfująca republika z jego winy nie zwróciła dotąd nawet wolności ofiarom komuny paryskiej. Od rozprawy amnestyjnej datuje się pewien upadek wpływów Gambetty. Może powstrzyma go częściowa amnestya, ogłoszona w ostatnich dniach, ale stronnictwo radykalne nie myśli już słuchać Gambetty, i zorganizowawszy się w parlamencie odrębnie, szuka nowych trybunów i apostołów krasomowczych.

---

u stóp olbrzymów leśnych liczne krzewy; mianowicie róża alpejska (*rhododendron chrysantum*) jest ozdobą wschodnio-sybirskiej tajgi. A na samej ziemi rumienią się i czernią poziomki i jagody, których ni ..liczona ilość żywi ludzi i zwierzęta, zastępuje owoc w Syberyi, którą można nazwać krajem drzew iglicowych i poziomek.

Podróż w głębiach tajgi to przedsięwzięcie pełne trudów i niebezpieczeństwa. Wązka ścieżyna wije się z jednej góry ku drugiej przez błota, w których zapadają konie, bo kraj cały jest jednem bagniskiem. To też po dwóch dniach takiej drogi i ludzie i konie są wycieńczeni; przewodnicy przestają śpiewać, konie rżeć, podróżni przeklinają długość przeprawy, bydło juczne porykuje żałośnie. Samotne te lasy nie odzywają się echem śpiewu ptaszego, nawet smutnego krakania kruka nie usłyszysz, tylko świst burzy wygrywa na konarach odwiecznych cedrów i jodeł dzikie melodye.

Nagle rozlega się łoskot siekier i klekot młyńskich kół, rozjaśnia się widnokrąg i na szerokim wyrębie spostrzegamy cały szereg chat zbudowanych nad strumykiem, a hałaśliwy rój robotników ożywia ten zakątek puszczy, zresztą tak poważnie milczącej. Jak niegdyś w amerykańskim *Far-West*, tak i w tajdze sybirskiej, pionierem karczującym lasy i sprowadzającym promyki cywilizacyi w przestrzenie dotąd tylko przez dzikie zwierzęta zamieszkałe, było złoto. We wszystkich rzeczkach wpadających do górnego Jenisseja i Górnej Tunguski, znajdują się płuczki złota i one to przywabiły zdała ową pracowitą i chciwą garść ludzi, która wykarczowała tajgę, założyła młyn, pobudowała chaty i magazyny.

(Dokończenie nastąpi.)

SPRAWY MONARCHII

— Dzienniki węgierskie donoszą, że poczyniono już wszelkie kroki celem zwołania Sejmu węgierskiego na nadzwyczajną sesyę. Prezydent izby niższej sejmu węgierskiego nie wyjedzie z Budapesztu; polecił on biuru prezydyalnemu i kwesturze, ażeby najdalej do 10 dni cały personal tych biór był w komplecie. Te zarządzenia, dodają dzienniki, świadczą oczywiście o przezorności rządu węgierskiego a nie są bynajmniej oznaką zbliżającego się niebezpieczeństwa. Minister prezydent Tisza bawi obecnie w Geszt a minister skarbu Szell w Ratoth; dopiero w pierwszych dniach lipca przybędą oni do Budapesztu. Gdyby zwołanie sejmu węgierskiego nastąpiło istotnie, to stałoby się to jedynie w celu upoważnienia rządu do rozwinięcia nadzwyczajnych środków w obec zajść na południu. Jednym z takich nadzwyczajnych środków byłoby obsadzenie wszystkich ważniejszych posad administracyjnych przez urzędników zatrudnionych obecnie w węgierskich komitatach. *Nemzeti Hirlap* mniema, że ten środek byłby skuteczniejszym niż stan oblężenia i wysyłanie królewskich komisarzów. *Naplo* donosi, że d. 27 z. m. wyjechał do południowych Węgier nadprokurator państwa Kozma i zastępca jego dr. Löw celem przeprowadzenia śledztwa na podstawie znalezionych pism i dokumentów. *Ellenör* donosi, że władze w Semlinie i Pauczowej otrzymały nakaz żądania od wszystkich przejezdnych wykazania się paszportem. Ten sam dziennik otrzymał z Nowego Sadu treść artykułu dziennika *Srbski Narod*, który potwierdza w zupełności wszystkie dotychczasowe doniesienia dzienników węgierskich o ruchu w południowych Węgrzech. — *Srbski Narod* wzywa wszystkich serbskich urzędników i duchowieństwo, które nie straciło jeszcze odwagi, do wystąpienia przeciw agitacyi Omladyny, nieprzyjaźnej Węgrom. *Budapester Correspondenz* dowiaduje się z Temeswaru, że fmp. Antoni Scudier otrzymał polecenie wprost od państwowego ministerstwa wojny, ażeby na każde wezwanie władz politycznych spieszył z pomocą wojskową. Do Kikindy wysłano z Szegedynu dwie kompanie wojska a z Beczkereku żądano przysłania wojska z Temeszwaru.

SPRAWY ZAGRANICZNE

(Z Konstantynopola.)

Dzień inwestytury czyli przypasania miecza nowemu sułtanowi nie jest jeszcze urzędownie wyznaczony. Zwłoka ta, zdaniem korespondenta *Polit. Corresp.* stoi w związku z kwestyą reformy konstytucyjnej. Ceremonia przypasania miecza zastępuje w Turcyi miejsce koronacyi. Sułtan chciałby w dniu inwestytury ogłosić nową formę rządu, lecz wątpią, ażeby mógł to uczynić. Ministrowie są w tej mierze podzielonego zdania a wielka część publiczności niechętną jest zamysłom reformatorskim sułtana i niektórych jego doradzców. Mahometanin, niechaj mówią co chcą, będzie zawsze niechętnem okiem spoglądał na równouprawnienie z Chrześcijaninem. Tego zdania jest Wielki Wezyr. Jako umiarkowany konserwatysta przyznaje on konieczność pewnych zmian w organizacyi na zasadach liberalnych, lecz uważa za rzecz niebezpieczną zaprowadzać w Turcyi prawdziwy system reprezentacyjny. Większa część ministrów podziela zdanie Wielkiego Wezyra. Midhat basza stanowi wyjątek. Jest on przywódzcą i chorążym stronnictwa postępowo-liberalnego; lecz stronnictwo to liczy między prawdziwymi Turkami niewielu tylko zwolenników.

Do zwolenników Midhata zaliczają się t. z. Młodo-Turcy i większość korporacyi Softów. Na tych ostatnich zwolennicy reform nie mogą wiele liczyć. Urok, jaki im nadało pierwsze ich wystąpienie, poczyna już blednąć. Inaczej nawet być nie mogło. Tylko nieświadomi stosunków stambulskich mogli rozpowszechnić zdanie, że Softowie posiadając wielkie wykształcenie, tworzą właściwie liberalne stronnictwo Turcyi; kto jednak wie, jak mało ci ludzie umieją i jak ograniczony jest zakres ich wiedzy, ten inne ma o nich wyobrażenie.

Spowodowawszy upadek Mahmuda-baszy i dawnego Szeika-ul-Islam, stanęli Softowie po stronie Midhata żądając konstytucyi. Dopiero gdy sprawa ta wyjaśnioną została i gdy organ prawdziwych Turków *Bassiret* zamieścił o tej sprawie kilka artykułów, poznali Softowie, o co tu właściwie chodzi. Fanatyzm muzułmański znów wystąpił naprzód, a dziś zapał Softów znacznie już ostygł. Nie wypierają się oni jeszcze Midhata, lecz nie obstają za nim tak jak w pierwszych dniach. Żądają wprawdzie jeszcze konstytucyi, ale już pod pewnemi warunkami a mianowicie pod warunkiem, aby konstytucya opierała się na Koranie. Sułtański *Hat* wypowiedział to samo, zaczem z wyjątkiem Midhata i garstki jego zwolenników, wszyscy w Turcyi jednakowo zapatrują się na kwestyę konstytucyi. Lecz w tych warunkach nie może być nadaną konstytucya, chyba żeby Chrześcijanom nie przyznano żadnych zgoła praw. Koran bowiem nie przypuszcza równouprawnienia Chrześcijan; przyznaje on im tylko prawo odwoływania się do opieki muzułmanów, pod warunkiem, jeżeli opłacają podatki.

Zasada równości praw i obowiązków, śmiało to utrzymywać można, nigdy nie przyjmie się na gruncie tureckim. Mimo, że rząd turecki nieraz już uroczyście proklamował zupełną równość wyznań, to n. p. świadectwo Chrześcijanina przeciw Turkowi nigdy nie było ważne. W Konstantynopolu jest przy placu Bayazeta kawiarnia, która jest punktem zbornym dla „muzułmańskich świadków".

Ilekroć Chrześcijanin ma proces z muzułmaninem, idzie do tej kawiarni i kupuje tam sobie za 10 do 50 piastrów — zależy to od ważności sprawy — zeznania świadków. Fakt ten wyda się Europie niepodobnym do uwierzenia a przecież jest on prawdziwy. Instytucya kupowania zeznań opiera się na Koranie, na podstawie którego chce Midhat ułożyć nową konstytucyę!

(Proklamacya W. Wezyra.)

Wielki Wezyr turecki wydał do mieszkańców Turcyi europejskiej następującą proklamacyę:

„Muzułmanie i chrześcijanie! Wiadomo wam wszystkim, że ci, którzy na tym świecie pragną żyć w wolności, muszą przedewszystkiem dbać o utrzymanie bezpieczeństwa i strzedz interesów ojczyzny. Gdzie nie ma bezpieczeństwa, tam dobro publiczne jest niemożliwe, a gdzie niema dobra publicznego, tam o bezpieczeństwie i dobrobycie jednostki mowy być nie może. Dobro publiczne zaś może być osiągnięte tylko szczerą zgodnością wszystkich mieszkańców, a zgodność ta jest możliwą tylko przy zupełnym braku wszelkiej nienawiści i zawiści między jednostkami, które w jednym kraju urodzone i wychowane, żywią ku sobie tylko uczucia ludzkości i słuszności, wstrzymują się od wszelkich aktów ucisku albo zemsty osobistej, i gotowi są bronić życia, honoru i majątku każdego tak, jakby chodziło o nich samych.

Źródłem dobrobytu najcywilizowańszych i najlepiej rządzonych narodów jest respekt, jaki żywią dla władzy.

Wy, muzułmanie i Bułgarowie, pracowaliście dotychczas wspólnie dla pomyślności ojczyzny i żyliście z sobą w takiej zgodzie, że zazdrościły wam wszystkie narody!

Garstce warchołów, którzy w powszechnej klęsce dążą do urzeczywistnienia własnych samolubnych zamiarów, powiodło się na nieszczęście zasiać między wami ziarno niezgody. Pragną oni kraj wasz zamienić w pustynię i wyrządzić szkodę zarówno chrześcijanom jak muzułmanom.

Wszakże wiecie, ile złego narobili między wami. Prawda, że pewna liczba nierozumnych, niezdolnych odróżnić złego od dobrego, przystąpiła dobrowolnie albo gwałtem wciągniętą została do onej rewolty. W skutek tego bez wszelkiej racyi i przeciw wszelkiej sprawiedliwości popłynęły strumienie krwi i musieliście znieść największe spustoszenia.

Ale dzięki łasce Najwyższego i waszej roztropności nieszczęście zostało zażegnane, a zgoda w waszym kraju przywróconą.

Obowiązkiem jest naszym, rzucić za słonę zapomnienia na wszystkie wypadki o statnich czasów, i nakazać milczenie namiętnościom i uczuciom zemsty, aby z całą ... wnością przywrócić zgodę między muzułmanami i Bułgarami, jaka istniała od wieków. Zasady bowiem i życzenia, jakie Jego Wysokość wyraził wstępując na tron cesarski, zmierzają do rozwoju wolności, bezpieczeństwa własności poddanych wszystkich klas i ras, szczęścia i spokojności kraju. Nakazał także mianować posłów, którzy mają polecenie oznajmić Wam wolę cesarską i udzielić rady, abyście zajmowali się rolnictwem i handlem i pracowali dla dobra waszej ojczyzny.

Nikt nie może zaprzeczyć, że rady te zostają w zgodzie z boskiemi przykazaniami Najwyższego Stworzyciela i Władzcy nas wszystkich. Wysłuchacie ich przeto uszami waszej duszy, ocenicie jak należy miłość sułtana ku Wam i przedstawienia jakie Wam czyni i rozważcie, że wy wszyscy, tak muzułmanie jak chrześcijanie, którzy jesteście dziećmi jednej ojczyzny, winniście pracować wspólnie dla dobra waszego kraju i nie dawać posłuchu machinacyom intrygantów, lecz wytrwać w swojej pracy wśród modłów za sułtana. Mam nadzieję, że rady te weźmiecie sobie do serca, i starać się będziecie okazywać lojalność i patryotyzm."

(O missyi Christicza.)

Christicz otrzymał, jak wiadomo, missyę od rządu serbskiego udać się do Konstantynopola i poczynić tam ostatnie kroki celem pokojowego porozumienia się z W. Portą. Miał on tam przygotować grunt dla projektu, który Serbia w przeciągu lat 37 po raz czwarty ponawia, ażeby usunąć przyczyny peryodycznie powtarzających się zatargów z Turcyą. Ilekroć w Bośnii i Starej Serbii wybuchły rozruchy, musiała Serbia uczuwać ich następstwa; umysły były zawsze w całym kraju do najwyższego stopnia wzburzone a stan ten przeszkadzał rozwojowi kraju. Po raz pierwszy reklamowała Serbia przeciw temu stanowi rzeczy w r. 1839 i zalecała środek, który i obecnie miał być podstawą missyi Christicza. Gdy w r. 1850 wybuchło powstanie w Bośnii, podjęła Serbia dawny swój projekt, który i tym razem przez Turcyę został odrzucony. W r. 1867 poruszył tę kwestyę ks. Michał osobiście. Owczesny Wielki Wezyr Aali basza oświadczył ks. Michałowi, ażeby czekał sposobniejszej chwili. Lecz od tego czasu nie uczyniono nic w tym kierunku. Tymczasem zaszły w roku 1875 znane wypadki, które ani na chwilę nie dały Serbii spokojnie odetchnąć. Jeszcze raz postanowiono wstąpić na drogę układów, polecając Turcyi do przyjęcia dawny projekt pacyfikacyi; chciano więc zaproponować Turcyi, ażeby odstąpiła Serbii Bośnię jako lenno. Serbia chciała się zobowiązać do wielkiego haraczu a na wypadek wojny obowiązywała się dostarczać Turcyi większych sił zbrojnych. Treść tych projektów udzieloną została Turcyi poufnie przez agenta serbskiego w Stambule, Magazynowicza, a gdy W. Porta na te poufne zwierzenia oświadczyła, że nie może wchodzić w podobne projekta, uznano w Belgradzie misyę Christicza za bezprzedmiotową a nadzieję pokojowego załatwienia tej kwestyi za płonną. Od tej chwili wstąpiła Serbia na inną drogę, na której spodziewa się osiągnąć prędzej swoje cele. Czy nadzieja ta jest uzasadnioną, wkrótce się okaże.

(Kwestya wschodnia w parlamencie angielskim.)

Angielska Izba lordów zajmowała się 26 czerwca wyłącznie kwestyą wschodnią. Najprzód interpelował książę d'Argyll rząd o barbarzyństwa tureckie w Bułgaryi, gdzie spalono około 100 wsi i wymordowano kilka tysięcy mieszkańców. Lord Derby odpowiedział, że datom przez interpelanta przytoczonym ani zaprzeczyć ani też potwierdzić ich nie może; wiadomo mu tylko, że obie strony dopuszczają się gwałtów. Z powodu postępowania czerkiesów i baszybożuków zrobił lord Elliot w Konstantynopolu przedstawienie, które miało ten skutek, że czerkiesi zostali z Bułgaryi odwołani. Radził w końcu przyjmować wszystkie wiadomości o okrucieństwach z ostrożnością, gdyż zaledwie dwie dziesiąta ich część oparta jest na prawdzie. Lord Delaware interpelował następnie o krytyczną sytuacyę w Serbii. Lord Derby rzekł, że odpowiedź na to zapytanie nie jest tak łatwą. Faktem jest, że w Serbii czynią się wielkie przygotowania do bezzwłocznego rozpoczęcia wojny, ale czy rząd serbski ma istotnie zamiar prowadzić wojnę, tego wiedzieć nie można. Rząd serbski może w ostatniej chwili jeszcze tłumaczyć się tem, że wobec niepewności położenia uważa przygotowania wojenne za rzecz konieczną. W dalszym ciągu posiedzenia objawił lord

Stratbeden and Campbell życzenie rozpoczęcia szczegółowej dyskussyi nad kwestyą wschodnią i przedłożenia korespondencyi między rządem angielskim i niemieckim, aby się dowiedzieć, jakie stanowisko rząd niemiecki zajął wobec kwestyi wschodniej. Mowca dziękuje ministrowi spraw zagr. za oświadczenie jego o nienaruszalności traktatu z r. 1856 i pragnąłby, aby obie Izby przed zamknięciem sessyi wyraziły swą zgodność z rządem w tej mierze. Lord Napier and Ettrick rzekł, że mało ma nadziei, aby Niemcy poparli politykę angielską na Wschodzie a co do Rossyi, jedynie Carowi zawdzięczyć trzeba, że postępuje ona dziś tak roztropnie i umiarkowanie. Naród rossyjski nigdy jeszcze nie miał tyle poczucia siły, nigdy nie był bardziej przedsiębiorczym i ambitnym, jak właśnie teraz. Mówią, że gdyby Anglia była wcześniej zajęła silną politykę, nie byłyby trzy mocarstwa posunęły się tak daleko w swojej separatystycznej polityce. Mowca wątpi o tem; Anglia mogła była łatwo narazić się na skarcenie, zresztą czcze protesty szkodzą powadze wielkiego mocarstwa. Mowca wyraża w końcu nadzieję, że rząd nie będzie zanadto ściśle trzymać się postanowienia, aby pod żadnym warunkiem nie interweniować dla przywrócenia pokoju w prowincyach tureckich.

Lord D e r b y oświadczył, że rząd nie może szczegółowo wyjaśniać Izbie swej polityki. Niewłaściwą byłaby również rezolucya wzywająca rząd do wytrwania w polityce, jaką Anglia w czasie wojny krymskiej prowadziła, bowiem stan rzeczy od r. 1854 znacznie się zmienił. Po odrzuceniu memoryału berlińskiego był rząd angielski przez czas dłuższy odosobnionym, lecz wypadki zmieniły sytuacyę. Powszechnie zgodzono się na to, aby nowemu sułtanowi zostawić wolną rękę i nie wręczać mu memoryału. Powody nieporozumienia między Anglią a resztą mocarstw, znikły. Sytuacya jest teraz taka: Doradzono Porcie rozpoczęcie bezpośrednich układów z powstańcami. Rezultat tych układów nie jest jeszcze wiadomy. Być może, że powiodą się, być może, że się rozbiją. W pierwszym wypadku mocarstwom nic już nie pozostanie do zrobienia. Jeżeliby zaś układy rozbiły się i kroki nieprzyjacielskie na nowo zostały rozpoczęte, będziemy mieli zupełną swobodę działania. Możemy wtedy doradzać Porcie, a sądzę, że bezinteresowne nasze i przyjacielskie rady zostaną wysłuchane. zwłaszcza że nam idzie tylko o utrzymanie pokoju. Milordowie, nie wiem, czy słowa moje mają jaką wagę, ale prosiłbym, abyście raczyli się powstrzymać od wszelkiej przedwczesnej albo nieprzyjaźnej krytyki obcych mocarstw. Położenie jest bardzo zawikłane. Nawet w krajach nie posiadających instytucyj parlamentarnych, opinia publiczna jest wielką potęgą, której lekceważyć nie można a co do mnie, nie wiem, dla czego mocarstwa miałyby radować się ze sporu, który kryje w sobie tyle żywiołów niebezpieczeństwa nietylko dla Turcyi lecz także dla innych państw. Nasza polityka da się skreślić w krótkich słowach: Cieszylibyśmy się, gdyby nam się powiodło zagodzić spory w Turcyi, nie mamy jednak ani prawa ani ochoty brać stronę jednej albo drugiej partyi. Według tej zasady postępowaliśmy w wojnach domowych daleko rozleglejszych i bardziej krwawych w niedawnej przeszłości. Niechciałbym uważać tej reguły za bezwarunkowo i powszechnie obowiązującą. Sprawy ludzkie zanadto są zawiłe, aby mogły być regulowane według programu raz na zawsze sformułowanego, ale zasada powyższa jest naszą dyrektywą. Jak słyszę, przypisują nam zanadto wielkie zainteresowanie się Turkami na niekorzyść chrześcijan. Nie wiem jak zarzut taki dałby się uzasadnić. Nikt przecież między nami nie przypuszcza, aby utrzymanie państwa tureckiego w Europie pod jakąkolwiek formą było możliwem, jak długo między narodowościami chrześcijańskiemi panuje ustawiczne niezadowolenie i niechęć. Narodowości te zanadto są liczne i potężne inteligencyą i zamożnością, aby je można gwałtem przytłumić. Chodzi tylko o to, w jaki sposób możnaby zaspokoić ich sprawiedliwe żądania przy utrzymaniu systemu, za który Europa wzięła gwarancyę. Mówić w obecnej chwili: „Nie chcemy próbować pośrednictwa, gdyż byłoby ono bezskutecznem“ albo z drugiej strony ustanowić ogólną regułę: że nie mamy z temi sprawami nic do czynienia i zostawiamy wolny bieg wypadkom — nie jest to samo. Pierwsza droga może być wskazaną rozumem i przezornością, druga sądzę, nie przystoi mężowi stanu, lecz niedołędze i desperatowi.“

Lord G r a n v i l l e wyraził zgodność z polityką rządu, poczem lord Stratheden cofnął swój wniosek.

KRONIKA

= **Za duszę ś. p. cesarza Ferdynanda**, odbyły się dnia 28 czerwca, jako w rocznicę zgonu, tak we Lwowie i w Krakowie, jak we wszystkich miastach i miasteczkach naszego kraju uroczyste żałobne nabożeństwa, z właściwą temu żałobnemu aktowi powagą, w obecności władz cywilnych i wojskowych, korporacyi autonomicznych i przy licznym udziale ludności.

= **O podróży JE. p. ministra rolnictwa**, hrabiego Mannsfelda, który powrócił już do Wiednia, piszą nam z Horodenki: Dnia 26go b. m. przybył tu z Kołomyi pan minister rolnictwa, powitany przez c. k. starostę wraz z urzędnikami, przez licznie zebrane duchowieństwo całego powiatu, wydział powiatowy, radę gminną i oddział towarzystwa gospodarskiego. Rabin i przełożeni gminy izraelickiej z torą powitali p. ministra. Baron Romaszkan, właściciel Horodenki, wręczył JE. p. ministrowi memoryał w kwestyach bądźto kraj cały bądź powiat tutejszy obchodzących. JE. p. minister pozostał na obiedzie u bar. Romaszkana, oglądał następnie liczną stadninę i oborę gospodarza, objeżdżał pola, zwiedzał zakłady przemysłowe, jak młyn parowy, młyn amerykański i t. p. Drugiego dnia popołudniu JE. p. minister udał się znowu do Kołomyi, zkąd wyjechał do dóbr kameralnych w Peczeniżynie.

— **Wybory uzupełniające**, jednego członka Rady powiatowej w Krośnie z grupy większych posiadłości i jednego członka Rady powiatowej Skałackiej, także z grupy większych posiadłości, rozpisane zostały na dzień 25 lipca b. r., wybór zaś jednego członka Rady powiatowej w Krośnie z grupy gmin wiejskich na dzień 27 lipca. Wybory te odbędą się w miastach powiatowych o godzinie i w lokalnościach wskazanych w kartach legitymacyjnych, które doręczą wyborcom c. k. Starostwa.

— **Pożar w kopalniach bocheńskich**. W dniu 27 czerwca odbyła się w krakowskim trybunale karnym rozprawa przeciw Antoniemu Łosikowi o występek przeciw bezpieczeństwu życia z § 335 u. k., która stanowi epilog głośnej katastrofy, wybuchłej w skutek pożaru w salinach bocheńskich. Oskarżony o sprawstwo tego pożaru Antoni Łosik, pomocnik maszynisty, 20-letni przeszło młodzieniec, nieposzlakowanego dotąd prowadzenia się, uznany został przez sąd winnym zarzuconego mu występku z § 335 u k. jednakowoż nie przez czynną nieostrożność, tak jak oskarżenie opiewało, lecz raczej przez zaniechanie środków ostrożności w przytłumieniu zajętych pakuł, w skutek czego pożar wybuchł i następnie 4 osób śmierć poniosło, co łatwo przewidzieć można było. Za ten czyn skazał sąd Antoniego Łosika w myśl § 337 u. k. na jeden rok ścisłego aresztu, wynagrodzenie kosztów postępowania i wykonania kary, oraz na zapłatę skarbowi kwoty 10.852 złr. 63 ct. w. a. Kara w § 337 u. k. jest za ten czyn od 6 miesięcy do 3 lat ścisłego aresztu. Sąd przyjął okoliczność obciążającą, iż pożar powstał w miejscu niebezpiecznem, gdzie więcej ludzi było na śmierć narażonych i kilku śmierć poniosło, z pomiędzy zaś kilku okoliczności łagodzących szczególny nacisk położył na tę, iż górnicy z kagankami, niezaopatrzonemi w ochraniacze, pracowali w kopalni, a w szczególności oskarżony. Łosik zastrzegł sobie 3 dni do namysłu w sprawie wniesienia rekursu.

(G) **Zapiski yeceżyalne**. Dnia 23 maja b. r. umarł w Bielanach tamtejszy łac. pleban ks. Andrzej Pleszowski, przeżywszy lat 67. Administracyę osierociałego probostwa powierzono ks. Andrzejowi Smoleniowi, dotychczasowemu wikaremu w Osieku. Do parafii opróżnionego probostwa w Bielanach należy przeszło 1500 dusz. Patronem jest p. Gagern. Święcenia kapłańskie otrzymali ukończeni alumni g. k. dyecezyi przemyskiej: Kornel Ginilewicz, Eugeniusz Tustanowski, Paweł Winnicki, Hilary Gmytryk, Anatol Kordasiewicz i Aleksy Malarkiewicz. — Ks. Jan Jajko, były łac. administrator w Dynowie, objął posadę wikarego przy łac. probostwie w Frysztaku w miejsce ks. Walentego Wojtalika, przeznaczonego na wikarego do Żmigrodu. — Na kapitule zgromadzenia ks. Paulinów, która się odbyła dnia 30 maja b r. roku w Krakowie, obranym został większością głosów na przeora konwentu krakowskiego w miejsce dotychczasowego przełożonego ks. Melchiora Bejmanowskiego, ks. Floryan Kurdyś, zakonnik tegoż konwentu — Ks. Jan Sadowski, dotychczasowy łac. wikary w Dobromilu, przeniesiony został na posadę wikarego w Miechocinie. — Ks. Jan Biega, dotychczasowy łac. pleban w Zagórzu, otrzymał dnia 2 czerwca b. r. kanoniczną instytucyę na łac. probostwo w Gniewczynie.

— **Gwałtowny pożar** dnia 18 b. m. znów zniszczył w Moskwie kilka pierzei ulic w dzielnicy Miasnickiej.

— **Na polu Olimpijskiem** w Grecyi wstrzymano kopania na przeciąg pory letniej, t. j. do 1 października. Dotychczas odkopano dopiero dziesiątą mniej więcej część starożytnego obszaru świątyni Olimpijskiej, ale już teraz zbiór wykopalisk jest znaczny i bardzo cenny. Niemieckie Towarzystwo archeologiczne w Atenach zajęło się obecnie odkopaniem południowej części starożytnego Akropolis, pomiędzy teatrem Heroda i Dyonizyusza. Znaleziono tam dotychczas wiele postumentów i szczątków napisów odpowiadających po wielkiej części tym, które przedtem w samem Akropolis znaleziono.

— **Krezus Północy**. O zmarłym księciu Demidow, który używał także tytułu księcia San Donato i słynął z ogromnych bogactw, zajmujące szczegóły podaje jedno z czasopism rossyjskich. Książę Demidow z licznych swych posiadłości ziemskich miał tak olbrzymie dochody, że mógł wydawać codziennie 24.000 rubli. Przebywał najczęściej za granicą i tylko od czasu do czasu zjeżdżał na krótki pobyt do Petersburga, gdzie w takich razach zajmował cały prawie hotel pod godłem Napoleona. Otoczony był zawsze tłumem sekretarzy, dla których nie brakło mu nigdy zleceń, zwłaszcza że książę niezmiernie był ruchliwy, i do wszystkiego lubiał się mięszać. Sam pisał tak niewyraźnie, że często w żaden sposób nie mógł odczytać własnego pisma. I ta czynność przeto należała do sekretarzy. Przed bramą hotelu czekało zawsze kilka powozów księcia, któremu się widocznie zdawało, że może w kilka miejsc naraz jechać według fantazyi. Woźnicom nie wolno było ani zsiąść z kozła, a Demidow spokojnie przypatrywał się im z okna. Książę zresztą dość był dobroczynnym, zwłaszcza, jeśli dobre jego uczynki połączone były z pewnym rozgłosem jego imienia. Z drugiej strony dla czystego kaprysu bywał nieraz nierzetelnym w płaceniu swych rachunków i targował się z kupcami na zabój, ażeby tylko obciąć cośkolwiek z przedkładanych mu rachunków. Pragnieniem jego było zaskarbić sobie względy cesarza Mikołaja jakimś niepospolitym czynem; w tym celu dla kościoła św. Izaka w Petersburgu fundował wrota carskie, które zamówił w Paryżu. Pół miliona kosztowały te wrota, lecz nie podobały się cesarzowi, który nazwał je klatką i odnieść kazał do taurydzkiego pałacu, gdzie długi czas leżały pomiędzy różnemi niepotrzebnemi sprzętami. W roku 1850 podczas restauracyi kościoła A-leksandra Newskiego dwór odstąpił je temu kościołowi.

— **Z wystawy filadelfijskiej**. Szczęk oręża, dolatujący z południowo-Wschodu, kazał tyle chciwej nowinek ze świata prasie europejskiej zapomnieć nawet chwilowo o wielkiem dziele pokoju — zbiorowisku sztuki i przemysłu ludzkiego, dokonanem właśnie na drugiej półkuli ziemi, o wystawie powszechnej filadelfijskiej. W rzeczy samej dotychczas nadzwyczaj skąpe tylko sprawozdania dochodziły do dzienników europejskich z Filadelfii, a sprawozdawcy jak gdyby jeszcze nie zdołali wyjść z oszołomienia, z odurzenia, jakiemu zapewne uledz musi każdy mieszkaniec «starego świata,« znalazłszy się po dwutygodniowej przeprawie morskiej wśród „świata młodego“ z całym szalonym wirem jego życia wewnętrznego, ciągle jeszcze opisują ogólne swe wrażenie raczej, niż samą wystawę. Z drugiej strony i wystawa ta nie spełniła nadziei nawet co do udziału samychże Amerykanów, których równie jak Europejczyków odstrasza przedewszystkiem niesłychana drożyzna w Filadelfii. Oto co pod tym względem zaznacza sprawozdawca filadelfijski *Gaz. Tor.*: «W hotelu, za kilkanaście godzin zapłaciłem 5 dolarów; śniadanie i obiad, które z powodu znacznego oddalenia wystawy od miasta (godzina drogi), trzeba niemal zawsze zjeść na placu wystawy, kosztuje co najmniej po 2 dolary. Kupcy znów sobie zdzierają, tak jak restauratorowie sobie; za bardzo prosty kapelusz letni zapłaciłem 4 dolary — pół tyle byłoby jeszcze za wiele! Słowem 13 do 15 dolarów wymknie się przez dzień z kieszeni jak nic.« Korespondent, zdarty bez litości w hotelu t. z. *Globe Hotel*, przeniósł się do Germantownu, pięknej miejscowości o 2 ang. mile tylko odległej od Filadelfii, gdzie w istocie mieszkać można o wiele taniej i wygodniej. Germantown jest to przyjemna ustroń letnia pomiędzy pagórkami i dolinami, okryta pod rozłożystemi konarami drzew gęstych, a ta jej cienistość dużo znaczy w porze letniej w takiej Filadelfii, która położona jest pod tym samym stopniem szerokości co Neapol. Bardzo ważną, zdaniem korespondenta, jest dla wystawy kwestya, czy ma być ona otwartą w niedziele, czy nie, gdyż dotąd, jak wiadomo, w skutek uchwały samychże komisarzy wystawy, bywa zamknięta. Wre o to zacięta walka w publiczności amerykańskiej podzielonej na dwa obozy. Kwakrowie i inni „święci“ amerykańscy jako to: metodyści, baptyści, presbyteryanie itp. kruszą kopie za uchwałę komisarzy. Napróżno dowodzą praktyczniejsi i umiarkowańsi przeciwnicy, że otwarcie wystawy w niedziele jest w interesie wystawy samej; że wskutek zamknięcia dotychczas już straciła ona conajmniej 100.000 dolarów. Napróżno światły i wysoce poważany katolicki arcybiskup filadelfijski ks. Wood podawał wniosek pośredni: ażeby wystawa przed południem w niedzielę była zamknięta, dla nabożeństwa, a po południu otwarta. Napróżno inni teologowie, jak kalwin Furnesse, niemiecko-reformowany Wichle, a wreszcie żyd Jastro i kwaker Ramos oświadczyli się za otwarciem; »święci« powiedzieli *veto*, a komisarze odroczyli załatwienie tej sprawy podobno do 1 lipca. Tymczasem rzeczywiście cierpi na tem wystawa, gdyby bowiem otwarta była w niedziele i gdyby dla publiczności niedzielnej zniżono opłatę wstępu, która dziś z powodu »równości« republikańskiej wynosi dla wszystkich równo pół dolara (blisko 1 zł.) klasa robotnicza zwiedzałaby ją znacznie liczniej a przy ułatwieniach na drogach żelaznych, które także zdzierają podróżnych, nawet z dalszych stron przybywaliby mniej zamożni. Rzeczywiście też zaczyna się już agitacya za zniżeniem opłaty wstępnej na $1/4$ dolara, lubo z drugiej strony większa część zamożnych »republikanów« chętnie płaciłaby zapewne po całym dolarze, ażeby tylko nie spotkać się w dni powszednie z lada »motłochem.« Owe bowiem »równość i braterstwo« republikańskie, zdaniem korespondenta istnieją w Ameryce tylko na papierze, w praktyce zamożniejsze klasy obywateli republikanów spoglądają na mniej zamożne z większą pogardą, niż w Europie najwięcej nadęta arystokracya. Jestto dosadna illustracya stosunków amerykańskich.

— **Honorowa nagroda.** Niemiecka gazeta strzelecka w ostatnim swym numerze zamieściła następujące ogłoszenie: Suczka, którą zdobyłem sobie celnemi strzałami podczas piątego zjazdu strzelców niemieckich w Stuttgardzie jako „nagrodę honorową“ miasta Leonberg, obdarzyła mię właśnie 13, mówię wyraźnie trzynaściorgiem szczeniąt. Co za niespodzianka! co za płodność nagrody honorowej! Zwłaszcza jeśli się zważy, że od każdej sztuki trzeba zapłacić 10 mark podatku «psiego.« Gdybyż przynajmniej wszystkie złote i srebrne nagrody honorowe szczęśliwych strzelców roz-mnażały się w podobny sposób. Serdeczne to życzenie zasyłam wszystkim współuczestnikom piątego strzelania związkowego w Stuttgardzie! Oby tylko nigdy suczka nie stanowiła nagrody honorowej! — Brema 21go czerwca 1876 roku. *W. B.*

— **Dr. Ehrenberg**, znakomity uczony przyrodnik, znany zwłaszcza z badań drobnowidzowych, którym całe swe długie życie specyalnie poświęcił, zmarł dnia 27 czerwca w Berlinie, przeżywszy lat 82. Dr. Ehrenberg wydał szereg dzieł o najdrobniejszych ustrojach świata organicznego, a niedawno z dzieła jego «Analiza pyłu« podaliśmy streszczone wyjątki. W roku 1829 odbył dr. Ehrenberg z Aleksandrem Humboldtem podróż naukową w góry Uralu i dalej w krainy zauralskie.

— **Na drodze żelaznej** Dux-Bodenbachskiej przed stacyą Bodenbach, pociąg osobowy nocny przed kilkoma dniami wpadł na kilka ciężkich kamieni, ktore złoczyńca jakiś rozmyślnie zatoczył na szyny. Szczęściem nie nastąpiło wykolejenie, tylko lokomotywa częściowo została uszkodzoną. Podejrzany o ten zbrodniczy czyn człowiek został uwięziony.

Rada miasta Lwowa.

(Posiedzenie z dnia 28 czerwca.)

(λ) Przewodniczący p. J a s i ń s k i odczytał pismo dyrekcyi Zakładu ciemnych zapraszające pp. Radnych na publiczny popis uczniów tego zakładu, który odbędzie się w poniedziałek d. 3 lipca o godzinie 10tej przed południem.

Radnemu p. S z e m e l o w s k i e m u udzieliła Rada 2-miesięcznego urlopu. Hr. Włodz. R u s s o c k i został wybrany do komisyi dóbr.

Dr. S e m i l s k i zabiera głos w następującej sprawie: Na poprzedniem posiedzeniu przyjęła Rada bardzo znaczną większością głosów wniosek dr. M a ł e c k i e g o tej treści: Reprezentacya gminy m. Lwowa, przyjmie na swój etat szkołę wzorową dotychczas zwaną „szkołą gr. kat.“; pomieszczoną w kamienicy prywatnej w rynku, t y l k o pod tym warunkiem, jeżeli równocześnie z objęciem tej szkoły na etat gminny, otrzyma gmina część placu zwanego *Castrum*, należącą niewątpliwie do tej szkoły. Dr. Semilski nie był obecnym na poprzedniem posiedzeniu i dla tego nie mógł zabrać głosu przeciw powyższemu wnioskowi dr. Małeckiego, przyjętemu przez Radę. Czyni on to dopiero dzisiaj, albowiem znając tę sprawę bardzo dokładnie, jest przekonany, że Rada przyjmując wniosek dr Małeckiego postąpiła sobie niewłaściwie i naraża gminę na niebezpieczeństwo.

Mowca prosi tedy Radę, ażeby reasumowała sprawę grec. kat. szkoły wzorowej.

Rada przychyla się do tego życzenia poczem sprawozdawca sekcyi właściwej dr. G e r s t m a n n, przedstawia Radzie znane wnioski sekcyi a mianowicie: Rada miejska przyjmuje na etat gminny szkołę wzorową gr. kat.; wyznaczy dla nauczycieli tej szkoły taką samą płacę, jak dla nauczycieli innych szkół ludowych miejskich i nazwie tę szkołę szkołą Piramowicza.

Co się tyczy części placu zwanego *Castrum*, darowanej w r. 1786 tej szkole przez śp. Cesarza Józefa, zastrzega sobie Rada

prawo własności do tej części i wystosuje w tej mierze stosowną petycyę do Sejmu.

Dr. Semilski zabiera głos ponownie w celu poparcia powyższego wniosku sekcyi, przyczem polemizuje z zapatrywaniami dra Małeckiego (tym razem nieobecnego) że nie należy gminie obejmować tej szkoły na etat gminny dopóty, dopóki kwestya, do kogo należy pewna część placu *Castrum*, nie zostanie stanowczo wyjaśnioną. Dr. Semilski jest zdania, że chcąc nabyć prawo do placu, musi gmina najpierw spełnić obowiązek na niej ciężący, t. j. objąć szkołę na swój etat. Najniestosowniej postąpiła sobie Rada, wywające kraj. Radę szkolną powtórnie, ażeby równocześnie z oddaniem szkoły na etat gminny, oddała gminie także własność tej szkoły, tj. grunt w mowie będący. Kraj. Rada szkolna nie może tego uczynić, bo grunt ten jest obecnie pod zarządem Wydziału krajowego.

Należy więc o oddanie gruntu odnieść się do Wydziału krajowego, do Sejmu a względnie do sądów, ale nie do kraj. Rady szkolnej. Mowca nie może pojąć uchwały Rady miejskiej powziętej w tej sprawie na poprzedniem posiedzeniu Oto przyjmuje Rada na etat gminny, szkołę wzorową rzym. kat. a przyjęcie szkoły wzorowej gr. kat. robi zawisłem od oddania gruntu. Aleź grunt ten nie należy do gr. kat. szkoły, lecz do szkoły rzym.-katolickiej. (Zaprzeczenia z rozmaitych stron.)

P. Błotnicki domaga się tak jak na poprzedniem posiedzeniu odesłania całej tej sprawy napowrót do sekcyi z poleceniem, ażeby zbadała ją dokładniej wspólnie z komisyą prawniczą; sprawa ta nie jest bowiem dostatecznie wyjaśnioną a najlepszym tego dowodem jest przemówienie dr. Semilskiego, który zapewniał uroczyście, iż zna tę sprawę jak najdokładniej a tu pokazuje się, że nie wie nawet, do której szkoły wzorowej należy właściwie ten grunt.

P. Dymet nadmienia, że to, co przed chwilą powiedział dr. Semilski, mówił na poprzedniem posiedzeniu dr. Zucker, ale nie przekonał radnych tak. jak dr. Małecki Ponieważ dr. Małecki nie jest obecny na posiedzeniu i nie może bronić swego zdania i wniosku, przeto należy odroczyć tę sprawę i dla tego przychyla się mowca do wniosku p. Błotnickiego.

Za wnioskiem dra Semilskiego zgodnym z wnioskami sekcyi przemawiał jeszcze dość długo dr. Łubiński, który wykazał, że gmina m. Lwowa nie ma prawa orzekać, do kogo należy ten grunt; dalej p. Piątkowski, który na poprzedniem posiedzeniu bronił gorąco wniosku dr. Małeckiego; p. Kulczycki i Niemczynowski, który dowodził, że gmina musi w tym roku i to jaknajrychlej objąć szkołę na etat gminny, albowiem Sejm nie wstawił do budżetu na r. 1877 żadnej kwoty na utrzymanie tej szkoły i kraj. Rada szkolna, która dotychczas tylko z grzeczności dla Rady miejskiej zwlekała sprawę, będzie musiała załatwić ją obecnie stanowczo i zreorganizować szkołę z pominięciem reprezentacyi miejskiej.

Po tak wyczerpującem przedstawieniu rzeczy przyjęła Rada wszystkie wnioski sekcyi obalając tym sposobem uchwałę powziętą w sprawie szkoły wzorowej gr. kat na poprzedniem posiedzeniu.

Po załatwieniu tej sprawy przedłożył p Niemczynowski w imieniu komisyi zawiadującej m. szkołą przemysłową wniosek w sprawie zmiany pewnego ustępu statutu fundacyi stypendyjnej imienia dra Floryana Ziemiałkowskiego dla uczącej się młodzieży rękodzielniczej.

W r. 1872 złożyli ówcześni członkowie Rady miejskiej kwotę 1000 złr. z której powstała ta fundacya. W roku bieżącym ma ta fundacya wejść w życie i z odsetków mają być wypłacone stypendya uczniom szkoły przemysłowej. Statut stypendyjny wypracował w r. 1872 magistrat, a Rada nie zastanawiając się bliżej nad nim, przyjęła go *en bloc*. Obecnie, gdy chodzi już o rozdawnictwo stypendyów z tej fundacyi, spostrzegła komisya zawiadująca m. szkołą przemysłową, iż w statucie jest powiedzianem, że tylko terminatorowie mogą korzystać z tych stypendyów.

Otóż wnosi komisya, ażeby po słowie „terminatorowie" wstawić słowa: „i czeladnicy".

P. Piątkowski proponuje, ażeby zamiast słów „terminatorowie i czeladnicy" wstawić po prostu słowa: „uczniowie szkoły przemysłowej miejskiej."

P. Niemczynowski zgadza się z tym wnioskiem, a natomiast przemawia hr. Russocki przeciw wszelkim zmianom pierwotnego listu fundacyjnego.

Rada poszła za zdaniem hr. Russockiego.

Po przyjęciu wniosku sekcyi właściwej w sprawie ekstabulowania pewnych praw miejskich ciężących na realności pod l. 251 miasto, zamierzała Rada przystąpić do obrad nad dalszemi sprawami porządku dziennego, ale po ściślejszem obliczeniu okazało się, iż nie ma dostatecznego kompletu.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Podziały gruntów włościańskich.

II.

(§) W powiecie Podhajeckim zaszło od grudnia 1869 do końca 1873 r. 2442 wypadków wolnego obrotu gruntów włościańskich. Przedmiotem obrotu były po większej części przestrzenie małe, nie wystarczające na utrzymanie rodziny. Tylko w 14 wypadkach przestrzenie te wynosiły 10—12 morgów. W 824 wypadkach sprzedano kawałki gruntów wynoszące tylko po jednym morgu. Sprzedane grunta włościańskie nabyli w 40 wypadkach księża, w 152 wypadkach właściciele obszarów dworskich, w 323 wypadkach izraelici a w 1927 wypadkach włościanie. Reprezentacya powiatowa uważa obecny stan rzeczy za niekorzystny i oświadcza się za ścieśnieniem wolności dzielenia gruntów włościańskich poniżej minimalnej, sześć morgów wynosić mającej, przestrzeni.

W powiecie Kolbuszowskim liczba wypadków dzielenia gruntów włościańskich wzrastała w pierwszych trzech latach a potem zaczęła się zmniejszać. I tak podzielono w ostatnim 1868 r. 12 gruntów włościańskich, w r. 1869 gruntów 239, w r. 1870 gruntów 249, w r. 1871 gruntów 365, w r. 1872 gruntów 354, w r. 1873 gruntów 333. W pierwszych pięciu miesiącach 1874 zaszło 142 wypadków podziału gruntów włościańskich, więc zapewne i w tym roku ogólna cyfra jest mniejszą od cyfry poprzedniego roku. W całym tym 5½-letnim okresie 70 gruntów przeszło w posiadanie izraelitów. Reprezentacya powiatu objawia zdanie, iż dobro ludności wiejskiej wymaga, ażeby z wolnego obrotu wykluczone zostały przestrzenie nie przenoszące 5 morgów.

W powiecie Bobreckim zaszło od grudnia 1868 do końca 1873 roku 2912 wypadków wolnego obrotu gruntów włościańskich. Liczba wypadków wzrastała w tym pięcio-letnim okresie czasu bardzo znacznie, bo w r. 1870 z 271 na 366, w r. 1871 na 545 a w r. 1872 na 845. W r. 1873 zmniejszyła się ta liczba na 782 i zapewne zmniejsza się dalej albo utrzymuje się w mniej więcej jednakowej wysokości. W 482 wypadkach nabywcami gruntów włościańskich byli izraelici. Reprezentacya powiatowa nie zgadza się na ograniczenie wolności dzielenia gruntów włościańskich, kładąc główny nacisk na tę okoliczność, że wolność ta wpływa bardzo skutecznie na arondacyę gruntów. Księgi gruntowe wystarczają zdaniem Wydziału powiatowego na uchylenie zgubnych skutków wolności dzielenia gruntów.

W powiecie Bohorodczańskim zaszło do końca 1873 r. 2651 wypadków podziału gruntów włościańskich. Obrót cały wynosił 2660 morgów i 1299 sążni roli a 1119 morgów i 772 sążni ogrodów, łąk i pastwisk. Z całej tej przestrzeni nabyli włościanie z tej samej lub innej gminy 3371 morgów i 262 sążni a izraelici 409 morgów i 209 sążni Wydział powiatowy oświadcza się za ograniczeniem wolności dzielenia gruntów włościańskich w ten sposób, by z obrotu wykluczono przestrzenie nie wynoszące pięciu morgów.

W powiecie Tarnobrzeskim wzrastała do końca 1873 r. nieustannie liczba wypadków, w których grunta włościańskie uległy podziałowi i weszły w wolny obrót. W ostatnim miesiącu 1868 liczba wypadków wynosiła tylko 4, w r. 1869 tylko 284, w r. 1870 wzrosła już na 436, w r. 1871 na 609 w r. 1872 na 774 a w r 1873 na 734. Powyższe daty obejmują tylko wypadki podziału gruntów w skutek umowy. Cyfry byłyby może dwa razy większe, gdyby obejmowały także wypadki działów dokonanych w drodze spadkowej. W wielu miejscowościach włościanie podzielili grunta swoje niemal na zagony a liczba izraelitów, którzy po włościanach nabyli całe gospodarstwa lub części, jest bardzo znaczna. Wydział powiatowy przemawia za ograniczeniem wolności dzielenia gruntów do przestrzeni, które przewyższają pięć morgów.

W powiecie Wielickim wolność dzielenia gruntów nie wydała zdaniem tamtejszego Wydziału powiatowego, złych owoców. Wolny obrót nie wytworzył niebezpiecznego proletaryatu, lecz owszem ułatwił posiadanie gospodarstwa rolnego włościanom, którzy w obec dawnych ograniczeń nie byliby do tego doprowadzili. Opinia ta zasługuje na tem większą uwagę, że w powiecie Wielickim ludność wiejska korzystała w rozległy sposób z przyznanej sobie wolności dzielenia gruntów, co wykazują poniższe cyfry. W ostatnim miesiącu 1868 r. zaszło 42 wypadków podziału gruntów. W r. 1869 podział nastąpił w 375 wypadkach w drodze spadku a w 520 wypadkach wskutek innego aktu prawnego. W następnych czterech latach liczba podziałów w drodze spadku wynosiła 299, 330, 310 i 367, a w skutek innych aktów prawnych 497, 558, 673 i 721. W pierwszej połowie 1874 roku liczba wypadków jednej i drugiej kategoryi wynosiła razem już około 800.

Stan zasiewów

w Galicyi wschodniej z połową czerwca b. r.

(Na podstawie doniesień nadsełanych komitetowi c. k galic. Towarzystwa gospodarskiego.)

(*E.*) W poprzednich sprawozdaniach, szczególniej w ostatnich z 15 maja i 1 czerwca; dział o życie był w porównaniu z wiadomościami o innych ziemiopłodach stosunkowo najniekorzystniejszym, żyto bowiem rzeczywiście rokowało nader słabe nadzieje. Obawy o zły urodzaj były powszechne; wiemy o projektach przedstawianych władzom, by namawiać a nawet i forsować gospodarzy do wykoszenia zasiewów, jako już nic nie obiecujących. Donosiliśmy sami, iż miejscami rzeczywiście stracono nadzieję plonu i wykoszono dotknięte mrozem żyta, dziś przecież jesteśmy w tem przyjemnem położeniu, iż możemy podać wiadomości, jeżeli nie świetne, to w każdym razie mniej posępne niż przed czternastu dniami. Wśród przyjaźnych stosunków atmosferycznych pierwszej połowy bieżącego miesiąca doznało i żyto znacznej poprawy, lubo nie wszędzie.

Zaczynamy od nielicznych wiadomości całkiem pomyślnych, bo donoszących o wybornym stanie życia. Są one z okolic Horodenki i Mielnicy. W okolicach Podhajec są także wyborne żyta, ale nie wszystkie — obok takich są bowiem dobre, średnio dobre a i całkiem złe się trafiają. Mniej pomyślne ale zawsze dobre wiadomości o życie odebraliśmy z okolic Sokala, Bełza, Rawy, Bóbrki, Lwowa, Starego miasta Turki, Lutowisk, Delatyna, Kałusza, Borszczowa, Kopyczyniec, Ułaszkowiec, Chorostkowa i Zbaraża. Z kolei przychodzimy do średnio dobrych wiadomości. Stanowią one kontyngens najliczniejszy, bo z okolic Uhnowa, Szczurowic, Radziechowa, Mostów, Żółkwi, Kamionki Strumiłowej, Zborowa, Złoczowa, Jarosławia, Przemyśla, Niżankowic, Brzozowa, Liska, Birczy, Stryja, Baligrodu, Otynii, Tłumacza, Husiatyna i Tarnopola. Na tem kończą się nasze doniesienia zaliczające się mniej więcej do rzędu pomyślnych; możemy jeszcze dodać do nich, iż korespondenci nasi nie zaprzeczają swych doniesień dawniejszych o przemarznięciu żyta, stwierdzają to i dziś przyznając jednak, że po deszczach i ciepłych nocach poprawiły się znacznie.

Najwięcej śladów klęski zadanej przez mrozy widać w żytach szampańskich i w ogóle w żytach wczesnych. Są one przez pół zniszczone, niektóre kłosy są puste bez ziarna, lub szczerbate przez pół a mało które pełne. W późniejszych żytach jest także strata ale mniejsza. Wiadomości całkiem lub przeważnie niepomyślne o życie nadesłano nam z okolic Brodów, Cieszanowa, Mościsk, Sądowej Wiszni i Kosowa. Wszędzie, zkąd podaliśmy wiadomości, żyto bądź kwitło, bądź już okwitło są jednak okolice, gdzie żyto bliskiem jest doścignięcia mianowicie w okolicach Brodów, Rawy, Kosowa, Ułaszkowiec i Kopyczyniec.

Wiadomości o stanie jęczmienia są przeważnie pomyślne. Wybornym był stan jęczmienia w okolicach Kamionki Strumiłowej, Horodenki, Ułaszkowiec, Borszczowa i Husiatyna. Pod Podhajcami był stan jęczmienia także nie jednostajny — obok wybornego i dobrego — spotkać się można często ze średnim a nawet złym. Źle ma nowicie są tam jęczmiona z późnego siewu. Prócz tego częściowo złego doniesienia i podobnego temuż doniesienia z pod Kosowa nie mamy do zanotowania więcej niepomyślnych doniesień, natomiast dużo dobrych t. j z okolic Uhnowa, Sokala, Bełza, Szczurowic, Radziechowa, Brodów, Rawy, Złoczowa, Zborowa, Bóbrki, Lwowa, Gródka, Cieszanowa, Jarosławia, Przemyśla, Brzozowa, Liska, Baligrodu, Lutowisk, Turki, Starego miasta, Stryja, Kałusza, Delatyna, Ottynii, Tłumacza, Chrostkowa, Kopyczyniec, Mielnicy, Zbaraża i Tarnopola.

Wiadomości o stanie owsa są jeszcze pomyślniejsze jak o jęczmieniu. I tak wiadomości całkiem pomyślne nadesłały licznej mianowicie z okolic Brodów, Żółkwi, Lwowa, Bóbrki, Przemyśla, Niżankowic, Turki, Kałusza, Delatyna, Otynii, Tłumacza, Horodenki, Tarnopola, Borszczowa i Husiatyna W tej ostatniej okolicy bano się o owies zarówno jak o pszenicę i jęczmień, by w razie słoty niewyległy. Dobre wiadomości o owsie są równie liczne jak o jęczmieniu t. j. z okolic Sokala, Bełza, Szczurowic, Radziechowa, Mostów, Żółkwi, Rawy, Złoczowa, Zborowa, Gródka, Mościsk, Cieszanowa, Jarosławia, Brzozowa, Liska, Baligrodu, Lutowisk, Birczy, Starego Miasta, Chorostkowa, Ułaszkowiec, Mielnicy i Zbaraża; zawsze jeszcze średnio dobre wiadomości nadesłano nam z okolic Uhnowa, Kamionki Strumiłowej, Sądowej Wiszni, Podhajec i Kopyczyniec.

Owies wcześniejszy, t. z. kanarek, wysypywał się już w okolicach Podhajec, Otynii, Tłumacza i Horodenki.

— **Kolej węgiersko-galicyjska.** Dnia 28 z. m. odbyło się w Wiedniu 8 zwyczajne generalne zgromadzenie akcyonaryuszów tej drogi żelaznej w obecności 23 akcyonaryuszów reprezentujących 9325 akcyj a 413 głosów. Przewodniczył wiceprezydent Maurycy Kraiński. Dyrektor Pichler odczytał podane już przez nas sprawozdanie z czynności Rady zawiadowczej w r. 1875 podnosząc, że Towarzystwo otrzymało od rządu węgierskiego zapewnienie, iż jeszcze w jesieni r. b. przedłoży sejmowi węgierskiemu stosowne wnioski co do zużytkowania subwencyi państwowej na pokrycie niedoboru z ruchu. Od rządu austryackiego nie otrzymało Towarzystwo w tej mierze takiego zapewnienia i dla tego musiało udać się na drogę prawa. Komisarz rządowy, radca ministeryalny Leeder oświadczył, że rząd austryacki nie mógł dotychczas dać takiego zapewnienia tylko dla tego, ponieważ zamierza uregulować stosunek swój do takich gwarantowanych dróg żelaznych, które wykazują niedobór z ruchu Następnie zatwierdziło zgromadzenie ugodę zawartą z zarządem państwowym co do objęcia ruchu na kolei Dniestrzańskiej i na kolei Tarnowsko-Leluchowskiej. Ruch na kolei Dniestrzańskiej objęło Towarzystwo jak wiadomo z d. 1 maja r. b. a ruch na kolei Tarnowsko-Leluchowskiej obejmie jeszcze w ciągu r. b. Następnie upoważniło zgromadzenie Radę zawiadowczą do zawarcia ugody co do objęcia ruchu na węgierskiej części kolei Preszów-Tarnów. W końcu przyjęło zgromadzenie statut emerytalny dla urzędników i sług zatwierdzony przez rząd austryacki i węgierski. Prezydentem został wybrany hr. Aladar Andrassy a wiceprezydentem Maurycy Kraiński. W miejsce zmarłego hr. Jana Waldsteina wybrany został do Rady zawiadowczej hr. Wilhelm Siemiński a wylosowany p. Weiss, został ponownie wybrany.

OSTATNIA POCZTA

Węgierska Rada ministrów zatwierdziła plan węgierskiego Związku narodowego kredytu ziemskiego. Państwo przystępuje z kapitałem pół miliona złr. jako założyciel do stowarzyszenia centralnego; nadaje organizmowi wszystkie te przywileje, jakich używa Zakład kredytowy ziemski i gotowe jest lokować i kazać lokować pieniądze skarbowe i inne publiczne w listach zastawnych Związku centralnego. Jako motywa podaje Rada ministrów położenie właścicieli małych posiadłości, konieczność zapobieżenia praktycznie lichwie i podniesienie siły podatkowej kraju. Wszystkie dzienniki ogłaszają tę uchwałę Rady ministrów, która w jesieni przedłożoną zostanie ciału ustawodawczemu.

Sejm pruski został wczoraj zamknięty.

Z Petersburga donosi telegram biura korespondencyjnego, że poseł rosyjski w Belgradzie do ostatniej chwili czynił wszelkie usiłowania, aby powstrzymać księcia serbskiego od wypowiedzenia wojny Turcyi. Książę odpowiedział jednak, że naciskany przez ludność, nie może spokojnie przypatrywać się postępowaniu Turków w Bośnii i nie może znosić obojętnie naruszania serbskiej granicy. Książę wyraził zdanie, że gdyby projekt ustanowienia go wicekrólem Bośnii przy zatrzymaniu zwierzchnictwa sułtana nad tą prowincyą, był przez rząd turecki przyjętym, usunęłoby to wszelkie zawikłania i położyło kres wzburzeniu. Gdy jednak Turcya nie chce wchodzić w żadne układy z Serbią, musi książę pójść za głosem kraju i wziąć naród swój w obronę.

Konwent demokratyczny w St. Louis w Stanach Zjednoczonych przyjął program wyborczy, w którym reformy w administracyi i rządzie, poczytuje za naglące i wyraża zaufanie w utrzymaniu nietkniętej konstytucyi. Program domaga się zupełnego rozdziału Kościoła od państwa, wychowania świeckiego, zniesienia ustawy ustanawiającej przywrócenie wypłat gotówką na r. 1879 i

natomiast przytacza, że podjęcie wypłat da się osiągnąć tylko przez rozsądną oszczędność we wszystkich zakresach życia publicznego. W końcu program zwraca się przeciw taryfie opiekuńczej.

Kandydatem na prezydenta Stanów wybrał konwent p. Tildena.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 1go lipca. [*Tel. pryw.*] Według doniesień, jakie otrzymały tutejsze dzienniki, mają Rumunia i Serbia podnieść kwestyę Dunaju, a to z powodu groźby tureckiej, że flotylla złożona z łodzi kanonierskich bombardować będzie miasta naddunajskie. Serbia chce ubezpieczyć się zamknięciem Dunaju za pomocą torpedów; Rumunia zaś obawia się, aby w razie, gdyby i Dunaj stał się widownią walki, nie ucierpiały na tem także jej własne nadbrzeżne miasta. Serbia i Rumunia porozumiały się tedy i będą wspólnie dopominać się u mocarstw, aby Dunaj ogłoszono za rzekę neutralną. Nastręczy to tematu do nowych rokowań dyplomatycznych.

Wiedeń, 1 lipca. [*Tel. pryw.*] Według *Polit. Cor.*, wystawić ma Rumunia dwutysięczny korpus obserwacyjny na granicy serbskiej. — Do Cetynii przybyło wiele lekarzy rosyjskich. Turecki generał Abdul Kerim basza stanie jutro w Niszu. — Turcya z politycznych powodów nie wystąpi zaczepnie, czekając dopóki nie uderzy Serbia.

Wiedeń, 1go lipca. [*Tel. pryw.*] Burmistrz semliński, Jowanowicz, przesłał tutejszym dziennikom telegram, w którym zaprzecza oskarżeniom prasy węgierskiej w sprawie serbskich agitacyj, wrogich węgierskiemu państwu.

Belgrad, 30 czerwca. Z pewnego źródła zapewniają, że pozawczoraj wysłano ztąd ultimatum do Konstantynopola. Jutro lub pojutrze ultimatum zostanie Wysokiej Porcie doręczone.

Belgrad, 1 lipca. [*Teleg. pryw.*] Agent serbskiego rządu Magazynowicz, którego wysłano z ultimatum do Konstantynopola, doręczył je już Wysokiej Porcie. Ultimatum to jest listem księcia Milana do Padyszacha i Dywanu Milan używa w pismie swem tonu szorstkiego i wyzywającego. Żąda oddania Bośnii i Hercegowiny pod zarząd serbski.

Ateny, 1 lipca. Wierny polityce pokojowej uwięził rząd na granicy agentów, którzy chcieli zrewoltować prowincye tureckie i w Grecyi werbowali w tym celu ochotników.

Londyn, 1 lipca. W izbie niższej odpowiedział Burke na postawione zapytanie, że o ile rząd ma informacye, spodziewa się, iż pogłoska jakoby Wielki książę rossyjski, Włodzimierz udał się do obozu serbskiego na granicy tureckiej, niema podstawy.

Wiedeń, 1go lipca. [*Tel. pryw*] W procesie spiewaka opery nadwornej wiedeńskiej, Adamsa, oskarżonego przez aktorkę berlińską o krzywoprzysięstwo, zapadł werdykt uwalniający. Siedmiu przysięgłych głosowało tak, 5 nie.

Odpowiedz. redaktor **Władysław Łoziński**.

OD EKSPEDYCYI.

☞ Do dzisiejszego numeru Gazety dołącza się dla p. t. prenumeratorów zamiejscowych **„Ważne doniesienie"** wydawnictwa **„Tygodnia."**

Przyjechali do Lwowa

dnia 1 lipca 1876.

Hotel Żorża.

Pp. Dr. E. Markiewicz z Czerniowiec — F. Gostkowski z Polski. — A. Rakowski z Polski. — W. Raczyński z Janczyna. — W. Starzeński z Warszawy. — J. Rulikowska z Polski. — T. Metelicka z Rossyi.

Hotel Angielski.

Pp. S. br. Komorowski z Korsowa. — M. Kopsowicz z Petersburga. — T. Abgarowicz z Bratyszowa. — W. Horodyski z Kociubińca. — W. Younga z Surmaczówki. — A. Pohorecki z Artasowa — A. Nęcki z Buczacza. — K. Georgi z Jass. — T. Fiala z Brodów. — B. Robinsohn z Londyna.

Hotel Europejski.

Pp. J. br. Brunicki z Podhorca. — D. Niesiołowski z Przemyśla. — Dr. A. Frühling z Tarnopola. — J. Poncet z Krakowa. — E. Lichtenstern z Wiednia. — J. Kossak z Krakowa. — W. Piskozub z Czerlan.

Hotel Krakowski.

Pp. A. Rudolf z Stanisławowa. — R. Horodyński z Królestwa. — A. Morawski z Krakowa. — W. Trzczewski z Dublan. — A. Brodzka z Warszawy. — W. Ostrowski z Brzeżan.

Odjechali ze Lwowa.

dnia 1 lipca 1876.

Pp. hr. Choryński do Łańcuta. — I. hr. Łączyński do Batiatycz. — R. Poniński do Kowalówki. — Trębicki do Wiednia. — A. Reindl do Wolicy. — J. Lityński do Kolbuszowy. — L. Dębiński do Podwołoczysk. — J. Jaworowski do Krakowa. — L. Szawłowski do Przewłok. — M. Pachniewski do Królestwa — A. Warabiow do Radziwiłowa. — I. Zabielski do Łośniowa.

Spostrzeżenia meteorologiczne

z dnia 1 lipca 1876 r. godz. 7 rano.

Barometr 730·89 mm. Psychrometr suchy 18·6°C. Psychrometr wilgotny 17·8°C. — Prężność pary 14·6 mm. Wilgoć 92%. Zachmurzenie 0· Wiatr SE·1 Ozon 2. Opad w mm. z ostatnich 24 godzin. Temperatura powietrza + 14·9°R. Barometr opada.

Pociągi kolejowe.

Przychodzą do Lwowa.

Z Krakowa: o godzinie 5 minut 30 rano (pociąg pospieszny); o godz. 9 m. 25 wieczór (pociąg osobowy); o godz. 10 min. 35 przed południem (pociąg mięszany).

Z Czerniowiec: o godzinie 9 minut 55 wieczór (pociąg pospieszny); o godzinie 3 min. 40 rano (pociąg mięszany); o godzinie 2 minut 0 popołudniu (pociąg pospieszny).

Z Stanisławowa: (na Stryj): o godzinie 7 min. 58 wieczór (pociąg nr. 2); o godz. 8 min. 52 (pociąg nr. 4);

Z Podwołoczysk: (na dworzec w Podzamczu): o godz. 2 min. 54 rano (pociąg osobowy); o godzinie 3 min. 8 popołudniu (pociąg mięszany).

Z Podwołoczysk: (na dworzec lwowski główny): o godz. 10 m. 33 wieczór (pociąg pospieszny); o godz. 3 min. 25 rano (pociąg osobowy); o godz. 3 min. 43 po południu (pociąg mięszany).

Odchodzą ze Lwowa:

Do Krakowa: o godzinie 1 min 3 po północy (pociąg pospieszny); o godzinie 4 min. 40 rano (pociąg osobowy); o godzinie 4 minut 45 po południu (pociąg mięszany).

Do Czerniowiec: o godz. 6 min. 25 rano (pociąg pospieszny); o godzinie 11 min. 25 wieczór (pociąg mięszany); o godz. 12 min. 30 z południa (pociąg mięszany).

Do Stanisławowa: (na Stryj): o godz. 6 min. 5 rano (pociąg Nr. 1); o godzinie 5 min 10 wieczór (pociąg Nr. 3).

Do Podwołoczysk: (z Podzamcza): o godz. 11 min. 4 wieczór (pociąg osobowy); o godz. 12 min. 11 w południe (pociąg mięszany).

Do Podwołoczysk: (z głównego dworca): o godzinie 6 min. — rano. (pociąg pospieszny); o godz. 10 min. 37 wieczór (pociąg osobowy); o godz 11 min. 45 w południe (pociąg mięszany)

(Pory niniejszego rozkładu jazdy odnoszą się do południka peszteńskiego. — godź. 12 w Peszcie odpowiada godz. 12 min. 20 we Lwowie.)

Cennik lwowskiej izby handlow. i przemysł.

Lwów, dnia 30 czerwca 1876.

	płacą zł.	płacą ct.	żądają zł.	żądają ct.
	walutą austr.			
1. Akcye za sztukę. (bez kupona)				
Kol. g. Kar. Ludw. po 200 zł. m.k.	196	50	199	50
Kol. lwow.-czer.-jas. „ 200 „	118	—	120	—
Banku hip. galic. 200 zł. w. a.	229	—	231	—
Banku kredyt. gal. „ 200 „ „	220	—	222	—
2. Listy zast. za 100 zł.				
Tow. kredyt. galic. 5% w. a.	86	—	86	70
„ „ „ 4% „	78	75	79	75
„ „ „ 5% okresow.	86	—	86	70
Banku hyp. galic. 6% w. a.	87	60	88	40
Listy dłużne g. Z. kr. wł. 6% w.a.	94	—	95	—
3. Listy dłużne za 100 zł (bez kupna bieżącego)				
Ogóln. roln. kred. Zakł. dla Gal. i Bukow. 6% los. w 15 lat.	90	50	91	50
Tow. kr. m. 6% w. a. w 15 lat.	—	—	—	—
„ „ „ „ w 30 „	—	—	—	—
4. Obligi za 100 zł.				
Indemniz galic. 5% m. k.	86	—	87	—
Pożyczki kraj. z r. 1873 po 6% w.a.	90	50	92	—
5. Losy Miasta Krakowa	14	—	15	50
„ „ Stanisławowa	17	—	19	—
6. Monety.				
Dukat Holenderski	5	70	5	80
Dukat Cesarski	5	77	5	87
Napoleond'or	9	78	9	88
Pół imperyał	9	83	10	08
Rubel rossyjski srebrny	1	60	1	70
„ „ papierowy	1	58	1	60
100 Marek niemieckich	60	—	61	—
Srebro	101	—	103	—
Kupony w srebrze	100	50	102	50

Kurs giełdy wiedeńskiej.

dnia 27 czerwca 1876.

	płacą.	żądaj.
1. Dług Państwa.		
Jednolity dług Państwa w banknot.	65.55	65.70
„ „ „ w srebrze	69.05	69.15
Losy z roku 1839 całe	248.—	249.—
„ „ 1839 piąta częśc 4%	245.—	247.—
„ „ 1854 po 250 złr.	108.75	109.—
„ „ 1860 po 500 złr. 5%	109.75	110.25
„ „ 1860 po 100 złr. 5%	118.25	118.75
„ „ 1864 (z premią) po 100 zł.	127.50	128 —
Renty Commo po 42 lir. aus.	20.50	21.25
2. Obligacye indemn. 5% za 100 zł		
Czech	100.—	—.—
Bukowiny	84.50	85.—
Galicyi	86.—	86.75
Niższej Austryi	101.—	102.—
Siedmiogrodu	72.50	73.50
Węgier	73.50	74.25
3. Akcye.		
Bank Anglo aust. 200 zł. emit. zł. 120.	69.25	69.50
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	141.10	141.30
Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	640.—	650.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. banku handl. i prz. a 200 zł. wpł. 40%	—.—	—.—
Gal. zakł. kredyt. ziemski a 200 zł	—.—	—.—
Banku narodowego à 600 złr.	846.—	848.—
Kol. Albrechta à 200 zł. w sreb.	—.—	—.—
Austr. tow. żeglugi par. po 500 zł. m. k.	360.—	362.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	149.—	150.—
Kol. Preszów-Tarn. (w. c.) à 200 zł. w sr.	—.—	—.—
Półn. kolei po 1000 zł.	1795.	1805.—
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	201.75	202.25
Lwow.czern. kolei po 200 zł. w. a. w sr.	119.—	119.50
Tow kol. żel. państ. po 200 zł. m. k.	269 —	269.50
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	88.25	88.50
I. Kol. węg. gal. a 200 zł. w sr.	89.—	89.50
4. Listy zast. losowane		
Powsz. austr. zakł. kred. ziem. 5% w sr.	103.50	104.—
Gal. zakł. kr. ziem. Krak. los. w 18 l. 6%	90.—	92.—
„ „ „ „ „ „ w 20 „ 7%	100.—	101.—
„ „ „ „ „ „ w 36 „ 5½	93.—	—.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4%	78.—	.—
„ „ „ po 5%	86.—	87.—
Gal. banku hipot. po 6%	88.—	88.50
Gal. zakł. kred. włość. po 6%	94.50	95.50
Tow. kred. miejs. lw. w 15 l. wyl. po 6%	—.—	80.—
„ „ „ „ 30 „ 6%	—.—	—.—
Banku narod. po 5%	—.—	—.—
Węg. tow. ziem. po 5½%	85.50	85.75
„ „ „ po 5%	95.75	96.25
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kol. Albrechta a 300 zł 5% w. a.	69.—	69.50
Kol. naddniestr. a 300 zł 5% w. a.	—.—	—.—
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. cz) a 300 zł. 5% w srebr.	—.—	61.50
Kol. pół. po 100 zł. m. k.	—.—	100.25
„ „ „ 100 zł. w. a.	94.50	95.50
Kol. gal. Kar. Ludw. po 300 zł. 5%	98.—	98.50
„ „ „ „ II. emisyi	93.—	94.—
„ „ „ „ III. „	90.25	90.75
Kol. lwow.-czer. jas. III. emis. a 300 zł. 5% w srebrze	77.50	77.75
Węg. gal. kol. à 200 zł. 5% w srebrze	—.—	64.50
6. Losy.		
Inst. kred dla hand i prz. po 100 zł. w.a.	158.25	158.75
Clarego po 40 zł. m. k.	29.25	29.75
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	95.50	96.—
Keglevicha po 10 zł. m. k.	13.—	13.50
Losy miasta Krakowa	14.50	15.—
Pożyczka miasta Budy po 40 w. a.	—.—	—.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	29.50	30.—
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	13.50	14.—
Salma po 40 zł. m. k.	40.—	41.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	28.75	29.25
Poż. miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	17.50	18.50
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	118.—	119.—
„ „ 50 zł. w. a.	58.—	59.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	23.25	23.75
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	23.25	23.75
Weksle (na 3 miesięcy.)		
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 mark w. n. p.	59.60	59.70
Frankfurt 100 mark p.	59.60	59.70
Hamburg za 100 w. p. n.	59.60	59.70
Londyn za 10 ft. szt.	122.75	123.—
Paryż za 100 fr.	48.40	48.50
Kurs złota.		
Dukat ces. men.	5.82.—	5.83.—
„ peł. wagi	5.84.—	5.86.—
Korona	—.—	—.—
20-frankówka	9.74.—	9.75.—
Rossyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	102.20	102.40

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński.

30 czerwca 1876.

	złr.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	64	60
„ „ „ w srebrze	68	40
Losy pożyczki z roku 1860	109	—
Akcye banku wiedeńskiego	830	—
„ „ kredytowego bez kupona	135	40
Londyn 10 fnt. szterlingów	125	25
Srebro	101	30
Napoleond'or	9	92
Dukat cesarski men.	5	90
100 Marek	61	35

DZIENNIK URZĘDOWY.

(2878 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 12557. Począwszy od dnia 1 lipca r. b. przewozić się będzie podróżnych pocztą posłańczą pomiędzy Nowym targiem a Zakopanem obiegającą. Konstrukcya wozów używanych do tego będzie odpowiednią do stanu drogi

Ilość podróżnych ogranicza się na pięć osób z których każda pakunek nieprzenoszący 20 kg. wagi bezpłatnie z sobą brać może.

Nad tę wagę pakunków się nie przyjmuje. Należytość od osoby wynosi za tę przestrzeń, Nowytarg-Poronin jeden złr. 44½ cnt., Poronin-Zakopane 68 ct., Nowytarg-Zakopane dwa złr. 12½ ct.

Zresztą zastosowane będą przepisy ogólne dotyczące przewozu osób ces. król. pocztą.

Co się niniejszem do ogólnej podaje wiadomości. Z c. k. Dyrekcyi poczt.

Lwów, dnia 20 czerwca 1876.

Kundmachung.

Vom 1 Juli l. J. angefangen werden mit der zwischen Neumarkt und Zakopane verkehrenden Post Reisende befördert werden. Die Bauart der dabei verwendeten Wagen richtet sich nach dem Zustande der befahrenen Straße.

Die Zahl der Reisenden wird auf fünf festgesetzt und das Maximalgewicht des Reisegepäcks auf 20 Kg. pr. Person beschränkt.

Schwerere Gepäcksstücke werden nicht aufgenommen. Die Passagiersgebühr beträgt pr Person auf der Strecke Neumarkt Poronin 1 fl. 44½ kr. auf jener Poronin-Zakopane 68 Kr. und auf der ganzen Strecke Neumarkt-Zakopane 2 fl. 12 ½ kr.

Im Uibrigen finden hierbei die für den Transport der Personen mit den k. k. Posten geltenden allgemeinen Bestimmungen ihre Anwendung.

Was hiermit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird. K. k. Postdirektion.

Lemberg, am 20 Juni 1876.

(3007 1—3) **Konkurs.**

Z. 959. An der zu Pola bestehenden k. k. Marine Volks- und Bürgerschule für Mädchen mit deutscher Unterrichtssprache ist mit Beginn des nächsten Schuljahres die Stelle einer Lehrerin zu besetzen.

Mit dieser Stelle ist ein Jahresgehalt von vorläufig 600 fl. und ein jährliches Quartier-Aequivalent von 277 fl. 20 kr. ferner der Anspruch auf Dienstalterszulage und im Falle eintretender dienstuntauglichkeit auf Pensionirung nach dem Militär-Pensions Gesetz verbunden.

Bewerberinnen, welche in definitiver Anstellung sich befinden, werden mit allen erworben Ansprüchen übernommen.

Die Bewerberinnen haben ihre Gesuche bis längstens 31 Juli l J. an das k. k. Reichs-Kriegs-Ministerium (Marine-Section) Wien einzusenden und den Gesuchen beizuschließen.

1. Tauf- oder Geburtsschein.
2. Sämmtliche Studienzeugnisse.
3. Zeugniß der Lehrbefähigung für allgemeine Volksschulen

Diesen Zeugnissen werden von Bewerberinnen, welche im öffentlichen Lehramte bereits thätig sind, Zeugnisse über die geleisteten Dienste beizuschließen sein, während Bewerberinnen, welche noch nicht in Verwendung als Lehrerinnen standen, ein Sittenzeugniß beizubringen haben

Die Kosten für die Uibersiedelung der Neuernannten von ihrem gegenwärtigen Aufenthalts orte nach Pola trägt des Marine-Aerar nach dem für Marine-Beamten der X Diätenklasse festgesetzten Ausmaße und wird der Betreffenden ein entsprechender Reisevorschuß gegen nachträgliche Verrechnung gewährt

Wien am 25 Juni 1876.

Vom k. k. Reichs Kriegs-Ministerium (Marine-Section.)

(2945 1—3) **Edykt.**

L. 24371. C. k. sąd krajowy lwowski dozwala celem zaspokojenia sumy wekslowej 650 złr. z pn. Karolinie Keszka przymusowej egzekucyjną licytacyę sumy 1500 zł. dłużniczki Krystyny Dersa własnej w stanie biernym dóbr Mielniki jak dom. 494 p. 236 n 59 on. zaintabulowanej w dwóch terminach dnia 31 lipca, 21 sierpnia 1876, każdym razem o 10 godzinie przed południem w kancelaryi delegowanego komisarza p. notaryusza Walskiego odbyć się mających z tem że ta suma na pierwszym terminie tylko za jej nominalną wartość lub powyżej na drugim terminie także poniżej takowej za jaką bądź cenę sprzedaną będzie.

Jako cena wywołania postanawia się imienną wartość 1500 złr. a. w., a jako wadyum 150 złr.

Dalsze warunki licytacyjne mogą w tusądowej registraturze, stan tabularny w tabuli krajowej być przejrzane.

Lwów dnia 3 czerwca 1876.

(2891 1—3) **Obwieszczenie.**

L 6280. W sprawie egzekucyjnej Isaka Blumenfelda przeciw Kazimierzowi Kuryszko o zapłacenie 100 złr. a. w. z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie w dniach 13 lipca 1876, 10 sierpnia 1876, 7 września 1876 o 10 godzinie rano publiczna sprzedaż gospodarstwa wiejskiego pod Nr. 221 rep. 139 w Cieplicach ciała tabularnego niestanowiącego na 490 złr. oszacowanego.

Zakład wynosi 49 złr.

Bliższe warunki licytacyjne i akt oszacowania w tusądowej registraturze przejrzane być mogą.

Z c. k. sądu powiatowego

Sieniawa 30 maja 1876.

(2944) **Ogłoszenie.**

L. 26775. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza niniejszem, iż na dniu 13go maja 1876go firma Towarzystwa handlu skór we Lwowie stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką do rejestru Towarzystw gospodarczych i zarobkowych z tem wpisaną została, że odnośnie stowarzyszenie zawiązało się:

1. na podstawie statutu z dnia 7 kwietnia 1876 pod firmą „Towarzystwo handlu skór we Lwowie, stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką" z siedzibą we Lwowie.
2. Przedmiotem przedsiębiorstwa jest prowadzenie handlu skór i wszelkich artykułów potrzebnych do wyrobów obuwia i uprzęży za pomocą wspólnego kredytu wszystkich członków.
3. Czas istnienia jest nieograniczonym.
4. Zarząd stowarzyszenia sprawuje Dyrekcya z 3 członków złożona, w której skład wchodzą p. Adolf Aleksandrowicz jako dyrektor, Jan Kaszczuk jako kasyer, Karol Smutny jako kontrolor, Stanisław Sierociński jako zastępca dyrektora, Marcin Dworczak jako zastępca kontrolora i Wiktor Grzeżułka jako zastępca kasyera.
5. Wszelkie ogłoszenia od stowarzyszenia pochodzące wychodzić będą pod firmą Stowarzyszenia, zaproszenia zaś na walne zgromadzenia mogą pochodzić także od Rady nadzorczej w którym to razie podpisane będą „Rada nadzorcza Towarzystwa handlu skór we Lwowie, stowarzyszenia zarejestrowanego z nieograniczoną poręką. Prezes Mikołaj Feit, sekretarz Grzegorz Murzyński.

   Publiczne ogłoszenia od Towarzystwa umieszczane będą w jednem z codziennych pism politycznych lwowskich.
6. Za wszelkie zobowiązania Stowarzyszenia w obec osób trzecich odpowiadają wszyscy członkowie solidarnie całym swoim majątkiem według postanowień §. 53 i dalszych, ustawy z d. 9 kwietnia 1873 Nr. 70 Dz. u. p. a do ważności zobowiązania potrzeba obok firmy podpisów wszystkich trzech członków Dyrekcyi.

Lwów dnia 19 maja 1876.

(2995 1—3) **Edykt.**

L. 2439. Na dniu 3 lipca, 3 sierpnia i na dniu 4 września 1876 na trzecim terminie także niżej ceny szacunkowej odbędzie się w sądzie tutejszym każdym razem o 10 godzinie zrana w sprawie Ryfki Wasserstein przeciw Safatowi Gońkowi i leżącej masie Marty Gońko o 59 złr. 97 ct. w. a. publiczna sprzedaż realności pod l. k. 55 w Stubienku położonej ciała tabularnego nie stanowiącej.

Cena szacunkowa 770 złr.

Wadyum 77 złr.

Bliższe warunki są w registraturze do przejrzenia.

Radymno 14 maja 1876.

(2998 1—3) **Ogłoszenie licytacyi.**

L. 1537. C. k. sąd powiatowy w Zassowie podaje do wiadomości iż celem zaspokojenia należącej się Mojżeszowi Szal jako prawonabywcy Jana Krawca sumy 99 złr. w. a. odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. k. 29 w Zarówce położonej, dłużnika Jana Krawca własnością będącej w trzech terminach na dniu 4 lipca, 8 sierpnia i 5 września 1876, każdym razem o godzinie 10 w sądzie.

Za cenę wywołania stanowi się cenę szacunkową rzeczonej realności w sumie 785 złr. w. a.

Wadyum wynosi 79 złr. w. a.

Resztę warunków licytacyi, tudzież akta zastawniczego opisania i oszacowania sprzedać się mającej realności, przejrzeć można w registraturze sądowej.

C. k. sąd powiatowy.

Zassów dnia 23 maja 1876.

(2993 1—3) **Edykt.**

L. 3603. C. k. sąd powiatowy w Nowym Targu zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomego Jana Potoczaka iż Antoni Pucała przeciwko niemu i innym pozew o grunt pod dniem 15go maja 1876 r. l. 3603 wniósł w załatwieniu którego termin do audencyi na dzień 6 lipca 1876 wyznaczono.

Celem zastąpienia pozwanego na jego koszt i niebezpieczeństwo ustanawia się kuratorem Wojciecha Zagatę pozwanemu poleca się aby w wyż oznaczonym czasie albo sam stanął albo wyznaczonemu kuratorowi potrzebne udzielił dowody lub innego pełnomocnika sądowi przedstawił.

C. k. sąd powiatowy

Nowy Targ dnia 24 maja 1876.

(3013) **Ogłoszenie.**

L. 47. C. k. sąd powiatowy zawiadamia, że złożone u niego zostały do powszechnego przejrzenia arkusze posiadania i inne akta służyć mające do założenia księgi gruntowej dla gminy katastralnej Bodzanowa.

Zarzuty przeciwko prawdziwości arkuszów posiadania wnoszone być winny w c. k. sądzie powiatowym a do przeprowadzenia dalszych dochodzeń w skutek podniesionych zarzutów wyzacza się dzień 8go lipca 1876 r., na którym zarzuty i przed komisyą hipoteczną wniesione być mogą.

C. k. sąd powiatowy

Wieliczka dnia 29 czerwca 1876.

(3004) **Ogłoszenie.**

L. 91. Komisya hipoteczna przy c. k. sądzie powiatowym w Jaśle urzędująca zawiadamia, iż arkusze posiadania dla gminy katastralnej Warzyce wraz z sprostowanemi spisami posiadłości i posiadaczy, kopiami map katastralnych i protokołami dochodzeń w §. 21 ust. z dnia 20 marca 1874 L. 29 dz u. k. określonych, złożone zostały w c. k. sądzie powiatowym w Jaśle do powszechnego przejrzenia.

Zarzuty przeciw prawdziwości arkuszów posiadania, wnoszone być winny ustnie lub pisemnie w c. k. sądzie powiatowym a do przeprowadzenia dalszych dohodzeń, któreby w skutek podniesionych zarzutów niezbędnemi się okazały wyznacza się dzień 10 lipca 1876 r. na którym zarzuty i przed komisyą hipoteczną wnoszone być mogą.

Jasło dnia 28 czerwca 1876.

(2874 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 497. Dnia 12 lipca 1876 r., tudzież dnia 11 sierpnia 1876 r. i dnia 15 września 1876 r. zawsze o godzinie 9 rano sprzedaną zostanie w sądzie tutejszym realność włościańska na 400 złr. ocenioną w Kamionce Lipnik pod l. rep. 227 $\frac{1}{2}$ położona ciała tabularnego nie stanowiąca, własna Stefana Sułym w drodze publicznej licytacyi celem ściągnienia pretensyi c. k. uprzyw. Zakładu kredytowego włościańskiego w kwocie 150 złr. a. w.

Zakład wynosi 40 złr. a. w.

Chęć kupienia mający zechce przejrzeć warunki licytacyjne w sądzie tutejszym a o stanie zaległych podatków wiadomość zasiągnąć w tutejszym c. k. urzędzie podatkowym

Rawa dnia 10 maja 1876.

(2872 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 1573. C. k. sąd powiatowy w Rawie podaje do publicznej wiadomości, że celem ściągnienia pretensyi galicyjsk. Zakładu kredytowego włościańskiego w kwocie 140 złr w. a. z pn., sprzedaną zostanie w drodze publicznej licytacyi realność, własna Stefana Duma, ciała tabularnego nie stanowiąca, w Kamionce Lipnik pod l. 113 położona, dnia 12 lipca 1876 r., względnie dnia 11 sierpnia 1876 r. lub dnia 15 września 1876 r., zawsze o godzinie 10 przed południem.

Realność ta oceniona jest na 300 złr. w. a., wadyum wynosi 30 złr. w. a.

Protokół zastawniczego opisania i warunki licytacyjne przejrzeć może chęć kupienia mający, w registraturze sądu tutejszego.

Rawa, dnia 8 maja 1876.

(2873 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 1572. C. k. sąd powiatowy w Rawie podaje do publicznej wiadomości że celem ściągnienia pretensyi galicyj. Zakładu kredytowego włościańskiego w kwocie 245 złr. w. a. zpn., sprzedaną zostanie w drodze publicznej licytacyi realność, własna Semka Zbyszka, ciała tabularnego niestanowiąca, w Hujczu, pow. Rawa pod l. 135/165 położona, dnia 12 lipca 1876 r względnie dnia 11 sierpnia 1876 r., lub dnia 15 września 1876 r., zawsze o godzinie 10 przed południem

Realność ta oceniona jest na 500 złr. w. a., wadyum wynosi 50 złr. w. a.

Protokół zastawniczego opisania i warunki licytacyjne przejrzeć może chęć kupienia mający w registraturze sądu tutejszego

Rawa dnia 8 maja 1876.

(2983 1—3) **Edykt.**

L. 2189. C. k. sąd delegowany miejski w Rzeszowie rozpisuje w sprawie egzekucyjnej c. k. uprzyw. Zakładu kredytowego włościańskiego przeciw masie nieobojętej po Tomaszu Piątek, przez kuratora adw. Dr. Fechtdegena zastępowanej o zapłacenie sumy 656 złr. 30 ct. a. w. z przynależytościami publiczną sprzedaż realności l. 54 w Trzcianie położonej, Tomasza Piątka własnej ciała tabularnego nie stanowiącej i do tej sprzedaży wyznacza się trzy termina na dzień 20 lipca 1876 r., 22 sierpnia 1876 r. i 21 września 1876 r., każdym razem o godzinie 10 rano, z tem nadmienieniem, że za cenę wywołania stanowi się sumę 1400 złr. a. w. jako wartość szacunkowa tejże realności i że realność na pierwszych dwóch terminach za lub powyżej ceny szacunkowej, na trzecim zaś terminie także niżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

Resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć w aktach sądowych.

Rzeszów dnia 4 maja 1876.

(2931 1—3) **Edykt.**

L. 1242. C. k. Sąd powiatowy w Turce zawiadamia niniejszem Maryę Szuczyniec z życia i miejsca pobytu niewiadomą iż celem doręczenia nakazu zapłaty sumy 120 zł. w. a. z pn na rzecz Dyrekcyi Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie pod dniem 30 kwietnia 1875 r. L. 1706 przeciw niej i innym wydanego, kurator ad actum dla niej w osobie Charytona Andryśkowicza z Wołczego ustanowiony zostaje, któremu nieobecna w tej sprawie potrzebnej informacyi udzielić, lub też innego zastępcy wybrać i o tem tutejszy sąd zawiadomić ma, gdyż złe skutki ztąd wyniknąć mogące sama sobie przypisze.

Turka dnia 2 kwietnia 1876.

(2996 1—3) **Edykt.**

L. 5559. C. k sąd powiatowy w Szczercu do powszechnej podaje wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności resztującej 152 złr. 75 ct. a. w. z pn., na rzecz Markusa Getreu, odbędzie się licytacyjna sprzedaż realności pod l. 268 w Ostrowie własność Herscha Hitziga stanowiącej w dniach 6 lipca, 3 sierpnia i 7 września 1876 r., każdym razem o godzinie 9 przed południem w Szczercu w lokalnościach tutejszego sądu.

Jako cenę wywołania ustanawia się wartość szacunkowa 250 złr. w. a. przyczem się zauważa, że na pierwszych dwóch terminach tylko za tą lub za wyższą cenę na trzecim zaś terminie także poniżej ceny szacunkowej rzeczona realność sprzedaną będzie

Bliższe warunki i akt oszacowania realności, każdy komu na tem zależy w c k. sądzie przejrzeć może, gdzie też licytacya się odbędzie.

Szczerzec dnia 30 grudnia 1875.

(2951 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 5392. W skutek odezwy c. k. Sądu obwodowego Samborskiego z dnia 7 listopada 1871 r. L. 11956 realność pod l. d. 43 w Babniszczu położona, dłużnika Hrynia Łesiowego własna, celem ściągnienia wywalczonej przez Natana Heibera sumy 18 zł. z pn. dnia 21 lipca 1876 i 21 sierpnia 1876 zawsze przed południem tylko za lub powyżej, zaś 18 września 1876 i poniżej ceny szacunkowej w sądzie tutejszym sprzedaną zostanie, cena szacunkowa 73 zł. a zakład 36 zł. wynosi. Resztę warunków tutaj przeglądnąć można.

Bolechów dnia 30 września 1975.

(2930 1—3) **Edykt.**

L. 840. Ces. król. sąd powiatowy w Turce zawiadamia niniejszem Stasia Groziwczaka z życia i miejsca pobytu niewiadomego, iż przeciw niemu na prośbę Dyrekcyi Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie pod dniem 21 kwietnia 1875 r. L. 1341 nakaz zapłaty sumy 100 zł. w. a. zpn. wydany i ten ustanowionemu kuratorowi Oleksie Kościów z Jabłonki wyżej doręczonym został.

Wzywa się przeto nieobecnego, ażeby temu kuratorowi potrzebną informacyą udzielił lub innego zastępcę sobie wybrał, i o tem tutejszy sąd zawiadomił, gdyż inaczej złe skutki ztąd wyniknąć mogące sam sobie przypisać będzie winien.

Turka dnia 8 marca 1876.

(2893 1—3) **Edykt.**

L. 9574. Sokalski c. k. sąd powiatowy rozpisuje niniejszem celem wydobycia wierzytelności Mikołaja Ziery 56 złr. z przyn. przymusowy jawny przetarg realności włościańskiej Juśka Kacmy w Perwiatyczach pod l. spis. 5 położonej, ciała hipotecznego nie stanowiącej na 340 złr. ocenionej na dnie 17 lipca, 24 sierpnia i 18go września 1876, w gmachu sądowym zawsze od 10 god. rano.

W trzecim terminie nastąpi sprzedaż nawet poniżej ceny szacunkowej.

Protokoły opisania i ocenienia, tudzież warunki przetargu przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Sokal dnia 30 listopada 1875.

(2949) **Edykt.**

L. 7133. Niniejszem wadomo się czyni iż na dniu 3go lipca 1876 o godzinie 10 z rana odbędzie się w tutejszym sądzie obwodowym ponownie licytacya dzierzawy dóbr Radczy i Iwanikówki do masy spadkowej Antoniego Remera należących pod warunkami ts. edyktem z 24 marca 1876 L. 3268 obwieszczonemi, z uwzględnieniem zmiany w takowych t. s. edyktem z 27 maja 1876 l. 6072 obwieszczonej, jakoteż tej dalszej zmiany w takowych iż dzierżawca obowiązanym jest do założenia tytułem kaucyi tylko kwoty bądź w gotówce bądź w walorach, równającej się połowie całorocznego przezeń zaofiarowanego czynszu dzierzawnego.

Stanisławów 16 czerwca 1876.

(2888 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 1514. C. k. sąd powiatowy w Łące ogłasza, że na zaspokojenie pretensyi Majera Finsterbusza przeciw Michałowi Stupnickiemu w sumie 46 złr. 10 ct z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa licytacya realności dłużnika w Horodyszczu pod l. k. 228 położonej, ciała tabularnego niestanowiącej w dniach 7 lipca, 18 lipca i 27 lipca 1876, o 10 godzinie rano wyżej lub za cenę szacunkową, zaś na dniu 27go lipca 1876 o 10 godzinie rano i niżej ceny szacunkowej.

Cena wywołania wynosi 360 złr. a. w. zaś wadyum 36 złr.

Resztę warunków w tutejszym sądzie przejrzeć można.

Łąka dnia 2 czerwca 1876.

(2954 1—3) **Edykt.**

L. 824. W dniach 26 lipca, 30 sierpnia i 4 października 1876 o 10 rano przymusowo sprzedaną będzie realność pod l. 41 w Cyganach położona Mikołaja Kom[illegible] własna celem ściągnięcia 368 zł. Estery Schlüsslowej

Cena szacunkowa wynosi 926 zł. w. a. wadyum 92 zł. 60 ct.

C. k. sąd powiatowy

Tarnobrzeg dnia 24 maja 1876.

(2881) **Edykt.**

L. 2424. C. k. sąd powiatowy w Lubaczowie, ogłasza że złożone u niego zostały do przejrzenia arkusze posiadania i inne akta służyć mające do założenia księgi hipotecznej dla gminy katastralnej Cewków.

Zarzuty przeciw arkuszom posiadania wnoszone być mogą ustnie lub pisemnie w tutejszym sądzie aż do 30 czerwca 1876 r. na którym to dniu w razie wniesionych zarzutów dochodzenia sprostowawcze prowadzone będą.

C. k. sąd powiatowy

Lubaczów dnia 18 czerwca 1876.

(2935 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 24601. W celu zabezpieczenia dostawy materyału do pokrycia gościńców państwowych w okręgu budowniczym Nadwórniańskim na lata 1877, 1878 i 1879 odbędzie się na dniu 17 lipca 1876 o godzinie 12 w południe w c. k. Starostwie Nadwórniańskiem publiczna licytacya za pomocą ofert pisemnych. Rzeczona dostawa wynosi na r. 1877 na trakcie Podbeskidzkim 2935 metrów sześć. w kwocie 5535 zł. 35 ct a na trakcie Delatyńskim 3390 metrów sześć. w kwocie 6667 zł. 25 ct., ogółem 6325 metrów sześciennych w cenie fiskalnej 12202 zł. 60 ct.

Bliższe warunki tej dostawy można przejrzeć w rzeczonem c. k. Starostwie, dokąd także chcący przedsiębiorstwo to objąć na cały trzechletni peryod lub też tylko na rok 1877 w nni na terminie oznaczonym najdalej do godziny 12 w południe wnieść swoje oferty, zaopatrzone w 5% wadyum z wyrażeniem cen nietylko liczbami, lecz także literami. Oferty nie ułożone według przepisów lub nie podane w terminie oznaczonym nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa

Lwów dnia 18 czerwca 1876.

(2933 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 20597. W celu zabezpieczenia dostawy materyału do pokrywania gościńców rządowych w obrębie budowniczym przemyskim na rok 1877 a ewentualnie na lata 1877, 1878 i 1879 odbędzie się na dniu 17 lipca 1876 o godzinie 12 w południe w c. k. Starostwie przemyskim licytacya za pomocą pisemnych ofert. Dostawa na rok 1877 wynosić będzie dla gościńca:

a. Krakowskiego 368 metr. sześć. w cenie fiskalnej 817 zł. 27 $\frac{1}{2}$ ct.
b. Dobromilskiego 3015 metr. sześć w cenie fiskalnej 4689 zł. 75 ct.
c. Podtatrzańskiego 330 metr. sześć. w cenie fiskalnej 339 zł. 15 ct.
d. Przemyskiego 4165 metr. sześć. w cenie fiskalnej 12264 zł. 76 $\frac{1}{2}$ ct.

Razem 7878 metrów sześciennych w cenie fiskalnej 18110 zł. 94 ct.

Bliższe warunki tej dostawy jak i wykaz kamieniołomów i szutrowisk, z których materyał ten dostarczyć należy, przejrzeć można w wymienionem c. k. Starostwie, gdzie także i oferty zaopatrzone stemplem na 50 ct. i 5% wadyum, z wyrażeniem cen nietylko cyframi, ale także i literami, przed wskazanym terminem wniesione być mają.

Oferty nie ułożone według przepisów lub nie podane w terminie uwzględnione nie będą.

Z c. k. Namiestnictwa

Lwów dnia 15 czerwca 1876

(2900 3—3) L. 959 R. S. O.

Ogłoszenie konkursu

a) na posadę nauczyciela przy szkole etatowej na przedmieściu Miasteczku w Brzeżanach z roczną płacą 500 zł. w. a. i wolnem pomieszkaniem.
b) na posadę nauczyciela pomocnika przy szkole etatowej czteroklasowej w Brzeżanach z roczną płacą 300 zł. w. a.
c) na posadę rzeczywistego nauczyciela przy szkole etatowej w Lerdańcach z płacą 300 zł. w. a. gotówką i wolnem pomieszkaniem.

Podania zaopatrzone w dowody uzdolnienia należy wnieść do tutejszej c. k. okręgowej Rady szkolnej najdalej do sześciu tygodni licząc od l umieszczenia niniejszego konkursu w dzienniku urzędowym.

Kandydaci będący już w służbie mają podania swoje wnosić za pośrednictwem swych przełożonych i tych Rad szkol. okręgowych, pod których są zwierzchnictwem. Podań spóźnionych lub nieopatrzonych w potrzebne dowody nie będzie się uwzględniać.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej

Brzeżany 24 maja 1876.

) 3—3) **Edykt.**

L. 4034. C. k. Sąd obwodowy w Złoczowie wiadomo czyni, że w skutek odezwy c. k. Sądu krajowego we Wiedniu z 9 grudnia 1873 r. l. 81018 i 9 marca 1874 roku j. 18116 rozpisuje celem wydobycia pretensyi c. k. uprzywil. ogólnego austryackiego Zakładu kredytowego ziemskiego we Wiedniu w ilości 882.745 zł. 99 ct. w. a. w srebrze z przynależytościami publiczną sprzedaż dóbr Brodów z przyległościami dłużnika Kazimierza Stefana Młodeckiego własnych w tabuli krajowej jak Dom. 154. pag. 112. n. 9 haer. uwidocznionych w trzech terminach t. j. w dniu 21 sierpnia 1876 25 września 1876 i 30 października 1876 r, każdym razem o godzinie 10 przed południem w tutejszym Sądzie pod następującemi warunkami:

1. Przedmiot przedsięwziąść się mającej sprzedaży publicznej stanowią na imię Kazimierza Stefana Młodeckiego w tabuli krajowej jak Dom. 154. pag 112 n. 9. haer. zaintabulowane dobra Brody z przyległościami: Folwarki wielkie, część Folwarki wielkie, Smólno, Folwarki małe, Gaje smoleńskie, Łahodów, Koniuszków, Berlin, Bielawce, Bołdury, Leszniów Piaski, Stanisławczyk, Manasterek, Ruda, Klekotów, Sznyrów z wszelkiemi przynależytościami i prawami, jakie obecny właściciel posiadał i posiadać był uprawnionym.
2. Jako cenę wywołania stanowi się cenę szacunkową przez c. k uprzyw. ogólny austr. Zakład kredytowy ziemski we Wiedniu na podstawie statutów w kwocie 1,478.000 zł. w. a. w srebrze wypośrodkowaną, przy dwóch pierwszych terminach zostaną te dobra nie niżej ceny wywołania, przy trzecim terminie zaś nawet niżej ceny wywołania, jednak nie niżej ceny 1,000.000 zł. w. a. w srebrze sprzedane.
3. Każdy chęć kupienia mający winien jest przed rozpoczęciem licytacyi złożyć do rąk komisyi licytacyjnej zakład w ilości 147.800 zł. w. a. w gotowce lub w papierach państwowych, w listach zastawnych c. k. uprzyw. ogóln. austr. zakładu kredytowego wiedeńskiego, lub galicyjskiego instytutu kredytowego ziemskiego lub galicyjskiego akcyjnego Banku hipotecznego, albo też w obligach indemnizacyjnych według ostatniego w urzędowej Gazecie Lwowskiej notowanego kursu, albo wreszcie w książeczkach galicyjsk. kasy oszczędności.
   Uwolnieni od złożenia wadyum będą tylko ci wierzyciele hipoteczni, ktorzy wykażą się zabezpieczeniem tego wadyum na wierzytelnościach swych w pierwszej połowie ceny wywołania pokrytych.
4. Jeżeliby dobra te w powyższych trzech terminach za kwotę 1,000.000 zł. w. a. w srebrze, w 2 warunku ustanowioną sprzedane nie zostały, natenczas wyznacza się celem ułożenia warunków ułatwiających dzień 2 listopada 1876 o godzinie 10tej z rana z tem dołączeniem, iż niejawiący się wierzyciele hipoteczni jako do większości głosów jawiących się, przystępujący uważani będą.
5. Chęć kupienia mający mogą tak wyciąg tabularny tych przymusowo sprzedać się mających dóbr, jako też i warunki licytacyjne w całej osnowie w registraturze tusądowej przejrzeć lub w odpisie podnieść.

O czem się strony sporne i wierzyciele hipotecznych zawiadamia.

Nakoniec oznajmia się niniejszym edyktem niewiadomym z miejsca pobytu wierzycielom Emilii Frankowskiej i Leonowi Rosenthal, jako też wszystkim tym wierzycielom, którzyby dopiero po dniu 28mym lutego 1874 r. hypotekę na dobrach Brody z przyległościami uzyskali, lub którymby uchwała niniejsza, lub późniejsze uchwały w tej sprawie z jakiejkolwiek przyczyny albo wcale, albo w czasie należytym nie mogły być doręczone, że dla zastępywania ich uchwałą z dnia 19 sierpnia 1874 l. 7883 adwokat tutejszy Dr. Warteresiewicz z zastępstwem adwokata Dr. Wesołowskiego kuratorem został ustanowiony, i dla tego doręczenie uchwały licytacyjnej w imieniu wspomnionych wierzycieli do rąk rzeczonego kuratora się zarządza.

Złoczów dnia 27 maja 1876.

Edikt.

Z. 4034. Vom k. k. Kreis Gerichte in Złoczów wird bekannt gemacht, daß zur Vornahme der mit den Bescheiden des k. k. Landes Gerichtes in Wien vom 9 Dezember 1873, Z. 81018 und vom 6 März 1874, Z. 18116 zur Hereinbringung der Forderung der k. k. priv. allg. österr. Bodenkreditanstalt in Wien per 882745 fl. 99 kr. ö. W. in Silber sammt Nebengebühren bewilligten exekutiven Feilbiethung der, dem Schuldner Kasimir Stefan zw. N. Młodecki gehörigen, in der galizischen Landtafel laut Dom. 154 pag 112 num. 9 haer. vorkommenden landtäflichen Güter Brody sammt Attinenzien der Termin auf den 21 August 1876, 25 September 1876, 30 Oktober 1876, jedesmal 10 Uhr Vormittags am Sitze des hierortigen Kreis Gerichtes und zwar: unter nachstehenden Bedingungen bestimt wird.

1. Gegenstand der Feilbiethung sind die, dem Kasimir Stefan zw. N Młodecki gehörigen in der galizischen Landtafel, laut Dom 154 pag 112 n. 9 haer, vorkommenden Güter Brody sammt Attinenzien Folwarki wielkie Antheil Folwarki wielkie, Smólno, Folwarki małe, Gaje smoleńskie, Łabodów, Koniuszków, Berlin, Bielawce, Bołdury, Leśniów, Piaski, Stanisławczyk, Manasterek, Ruda, Klekotów, Sznyrów, samt allen Zugehör und Rechten so, wie der genannte Eigenthümer dieselben besessen hat, oder zu besitzen berechtigt war.
2. Als Ausrufspreis wird der von der k. k. priv. allg. österr. Bodenkreditanstalt statutenmäßig ermittelte Werth von 1478000 fl ö. W. in Silber angenommen, das feilgebotene Objekt wird bei den erstenn zwei Terminen nicht unter dem Ausrufspreise, bei dem dritten Termine auch unter denselben, jedoch nicht unter dem Betrage von 1,000000 fl. ö. W. in Silber hintangegeben werden
3. Vor Beginn der Feilbietung hat jeder Kauflustige ein Vadium im Betrage von 147.800 fl. ö. W. in Baaren oder in Staatspapieren oder Pfandbriefen der k. k. priv. allg. österr. Bodenkreditanstalt, oder des galizischen Bodenkreditvereines, oder der galizischen Aktien Hypotekenbank, oder in Grundentlastungs-Obligationen nach dem letzten, in der Amtszeitung „Gazeta Lwowska" notirten Kurswerthe, oder endlich in Bücheln der galizischen Sparkaße zu Händen der Feilbiethungs-Commision zu erlegen. Befreit sind vom Erlage des Vadiums bloß diejenigen Hypothekargläubiger, welche sich über die Sicherstellung dieses Vadiums auf ihren in der ersten Hälfte des Ausrufspreises gedeckten Forderungen ausgewiesen haben.
4. Sollten diese Güter in den obigen 3 Terminen nicht um den sub 2 festgesetzten Minimalpreis von 1000000 fl. ö. W. in Silber verkauft werden, so wird zur Feststellung der erleichterenden Bedingungen der Termin auf den 2 November 1876 um 10 Uhr V M. in hiesigen Kreis-Gerichte mit dem Beifügen bestimmt, daß die nicht erscheinenden Hypothekargläubiger als der Stimmenmerheit der Erscheinenden beitretend angesehen werden
5. Den Kauflustigen wird freigestellt den Tabalar Extrakt der feilzubiethenden Güter so wie die Feilbietungs-Bedingniße in ihrem vollen Inhalte in der Registatur des k. k. Kreis Gerichtes in Złoczów einzusehen, wie auch Abschriften davon zu beheben.

Wovon die Parteien und sämmtliche Hypothekargläubiger verständigt werden.

Schlüßlich wird den, dem Wohnorte nach unbekannten Gläubiger Emilie Frankowska, und Leo Rosenthal, ferner allen spätern Gläubigern, welche nach der Ausfertigung des Tabular-Extraktes vom 28 Februar 1874 an die Gewähr kommen sollten, oder denen der gegenwärtige oder späteren Bescheide in dieser Exekutionangelegenheit entweder gar nicht, oder nicht rechtzeitig zugestellt werden könnten, bekannt gemacht, daß zu deren Vertretung mit dem hiergerichtlichen Beschluße vom 19 August 1874 Z 7883 der hiesige Adw. Dr. Warteresiewicz mit Substituirung des Adv. Dr. Wesołowski zum Kurator bestellt wurde, und an denselben die Zustellung der Verständigung von der Feilbietungs-ausschreibung im Namen der erwähnten Gläubiger geschieht.

Złoczów am 27 Mai 1876.

(2781 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 2559. C. k. sąd powiatowy w Komarnie wiadomo czyni, iż celem zaspokojenia należytości Dyrekcyi zakładu kredytowego włościańskiego w ilości 143 złr. 88 ct. w. a. z pn. publiczna egzekucyjna sprzedaż realności pod N. k. 107 star. 164 nowy w Rumnie Seńka Podoby własnej w trzech terminach dnia 25 lipca 1876, dnia 23 sierpnia 1876, i dnia 22 września 1876 każdym razem o godzinie 10 z rana w sądzie tutejszym odbędzie się.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa w ilości 300 złr. w. a.

Zakład wynosi 30 złr. w. a.

Realność ta na trzecim terminie i niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Resztę warunków licytacyjnych i akt oszacowania w tut. sądowej registraturze przejrzeć można.

Komarno dnia 26 kwietnia 1876.

(2829 3—3) **Edykt.**

L. 19533. Lwowski c. k. Sąd krajowy ogłasza niniejszem, iż na dniu 1 grudnia 1869, zmarł we Lwowie Józef Ciemierzyński także Czemeryński zwany z pozostawieniem testamentu z dnia 22 listopada 1869 roku w którym obok licznych innych legatów zapisuje dla najbliższych krewnych t. j. braci i sióstr naturalnej swej matki ś. p. Antoniny Kunickiej lub dzieci po nich pozostałych do równego podziału, według głów tych braci i sióstr a w braku tych dla najbliższych krewnych w ogóle — legat 1500 zł.

Gdy ustanowiony w tym testamencie spadkobierca, praw swych się zrzekł, spadkobierców zaś z ustawy do dziedziczenia powołanych nie masz, legataryusze tedy stosunkowo jako spadkobiercy uważani być muszą, pomiędzy tymi jednak właś ie pomienieni krewni ś. p. Antoniny Kunickiej ani z imion i nazwisk ani też z miejsca pobytu swego Sądowi znani nie są, przeto wzywa się ich niniejszym edyktem aby w przeciągu roku od dnia dzisiejszego w Sądzie tutejszym tem pewniej się zgłosili i deklaracye spadkowe wnieśli, ile że inaczej ten spadek tylko ze spadkobiercami zgłaszającymi się, tudzież z p. adw. Dr. Kuczkiewiczem jako kuratorem dla powyższych niewiadomych krewnych ś. p. Antoniny Kunickiej ustanowionym, pertraktować się będzie.

Z c. k. Sądu krajowego.

Lwów dnia 27 maja 1876.

(2814 3—3) **Edykt**

L. 1993. C. k. Sąd obwodowy w Nowym Sączu podaje do publicznej wiadomości że na prośbę Maryanny Szewczykowej z Gronia o uznanie jej męża Wojciecha Szewczyka, który w roku 1873 we fabryce cegieł w Peszcie miał wyrabiać tamże na przedmieściu „Stadtweith" u Zygmunta i Julianny Ilków mieszkał, w dniu 24 kwietnia 1873 na cholerę nagle zachorował i w dniu 25 kwietnia 1873 umrzeć, za zmarłego celem ponownego zamężcia, został dowód ze świadków na powyższe okoliczności dopuszczony i wzywa się wszystkich którym o życiu lub okolicznościach śmierci Wojciecha Szewczyka jest co wiadomem, aby o tem tutejszemu Sądowi obwodowemu lub też dla Wojciecha Szewczyka ustanowionemu kuratorowi adwok. dr. Jaroszowi w trzech miesiącach donieśli.

Nowy Sącz dnia 20 maja 1876.

(2910 2—3 **Edykt.**

L. 2719. W Sądzie powiatowym Sokołowskim odbędzie się na dniu 18 sierpnia, 15 września, 13 października 1876 o 10 godzinie rano, egzekucyjna sprzedaż realności Józefa Koplery pod l. 277 Woli Raniszowskiej położonej.

Cena wywołania 328 zł. wadym 33 zł. w. a.

Resztę warunków można w registraturze przejrzeć.

Sokołów dnia 31 maja 1876.

(2727 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 5900. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, że w celu ściągnięcia wywalczonej sumy 1500 złr. w. a. z pn. na rzecz Herscha Goliger odbędzie się 11 sierpnia i 15 września 1876 o godz. 10 przedpołudniem w zabudowaniu sądu w biórze Nr. 11 publiczna sprzedaż $3/4$ części realności pod Nr. 251/1033 i 1403 w Tarnopolu położonej, jak Dom. 3 pag. 267 n. 5 i 6 haer na imie Grzegorza Czechowskiego zaintabulowanych, tudzież kuźni pod l. top. 1279/1281 w Tarnopolu położonej Grzegorza i Ludwiki Czechowskich własnej.

Każdy z tych przedmiotów będzie osobno licytowany i na powyższych terminach poniżej ceny wywołania nie zostanie sprzedany.

Dla wspomnionej części realności cena wywołania 5814 złr. wadyum 290 złr.

Dla kuźni cena wywołania 213 złr. 50 ct, wadyum 21 zrł. 35 ct.

Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze.

Dla tych, którzyby dopiero po wystawieniu tabularnego wyciągu uzyskali prawo zastawu, lub którymby rezolucya dozwalająca sprzedaż nie mogła być doręczoną, ustanowiono kuratorem adwokata Dra Łuczakowskiego.

Tarnopol dnia 31 maja 1876.

(2875 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 1582. C. k. Sąd powiatowy w Rawie podaje do publicznej wiadomości, że celem ściągnienia pretensyi galicyjsk. Zakładu kretowego włościańskiego w kwocie 281 złr. 27 ct. w. a. z pn. sprzedaną zostanie w drodze publicznej licytacyi realność własna Wasyla Pich ciała tabularnego nie stanowiąca w Rzyczkach pod l. 72, 70 położona na dniu 12 lipca 1876 r względnie dnia 11 sierpnia 1876 r. lub dnia 11 września 1876 r. zawsze o godzinie 10 przed południem.

Realność ta ocenioną jest na 600 złr. w. a., wadyum wynosi 60 złr. w. a.

Protokół zastawniczego opisania i warunki licytacyjne przejrzeć może chęć kupienia mający w registraturze sądu tutejszego.

Rawa dnia 8 maja 1876.

(2912 3—3) **Ogłoszenie.**

L. 1741. C. k. Sąd powiatowy w Wojniczu zawiadamia, iż na żądanie Józefa Partischa celem zaspokojenia sumy 250 złr. 50 kr. w. a. zpn. odbędzie się w tutejszym Sądzie egzekucyjna publiczna sprzedaż gospodarstwa włościańskiego pod Nr. 115 w Łętowicach położonego, Józefa Mirka własnego na 871 zł. w. a. oszacowanego w dniach 18 lipca, 18 sierpnia i 18 września 1876 roku każdym razem o godzinie 10 zrana

Bliższe warunki przejrzeć można w tutejszosądowej registraturze.

Z c. k. Sądu powiatowego w Wojniczu dnia 10 maja 1876 r.

(2832 3—3) **Edykt.**

L. 11020. Ces. król. sąd powiatowy w Chrzanowie podaje do wiadomości że celem zaspokojenia sumy 35 złr. 25 ct. w. a. z pn. od Jakóba Lasonia Abrahamowi Grubnerowi należącej się, odbędzie się w dniach 13 lipca, 17 sierpnia i 21 września 1876 r. każdym razem o godzinie 10 przed południ. w gmachu sądowym publiczna licytacya gospodarstwa gruntowego pod Nr. 19 w Wodnej położonego 7 morgów 1052 sążni kwadratowych obejmującego przedmiotu ksiąg hipotecznych niestanowiącego a własnością egzekuta będącego.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 615 złr. a wadyum wynosi 62 złr. w. a.

Sprzedaż powyższej realności poniżej ceny szacunkowej dopiero na trzecim terminie nastąpić może.

Resztę warunków licytacyjnych oraz akty zastawniczego opisania i oszacowania można przejrzeć w tutejszej registraturze.

Chrzanów dnia 25 maja 1876.

(2927 3—3) **Edykt.**

L. 3443. Na dniu 8go sierpnia, 5go i 18 września 1876 r., zawsze o 10 godzinie rano odbędzie się w sądzie tutejszym publiczna sprzedaż części realności w Kryczce pod l. 84 do Stefana Bełeja należącej ciała tabularnego nie stanowiącej na rzecz Mendla Rosenberga pto 60 złr. a. w. z pn.

Cena szacunkowa 150 złr. a. w.

Wadyum 15 złr. a. w.

Resztę warunków można przejrzeć w registraturze. Z c. k. sądu powiatowego

Sołotwina dnia 15 grudnia 1875.

(2934 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 23643. W celu zabezpieczenia dostawy szutru dla pokrycia części gościńca Podolskiego w Zaleszczyckim okręgu budowniczym na lata 1877, 1878 i 1879 odbędzie się w c. k. Starostwie w Zaleszczykach na dniu 20 lipca 1876 o godzinie 12 w południe licytacya za pomocą ofert pisemnych. Dostawa na rok 1877 wynosi 1630 metrów sześciennych szutru w ogólnej kwocie fiskalnej 5949 zł. 48 ct. Bliższe warunki tej dostawy można przejrzeć w godzinach urzędowych w rzeczonem c. k. Starostwie dokąd także należy wnieść oferty w wyznaczonym terminie najdalej do godziny 12 w południe zaopatrzone w 5% wadyum z wyrażeniem ceny nietylko cyframi lecz i literami. Oferty nié ułożone według przepisu lub nie podane w powyższym terminie nie będą uwzględnione. Z c. k. Namiestnictwa

Lwów dnia 20 czerwca 1876.

(2964 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 2813. C. k. Sąd powiatowy w Rozwadowie oznajmia, ze w dniu 4 lipca, 8 sierpnia i 5 września 1876 przed południem sprzedawaną będzie w tutejszym Sądzie realność Samuela Kartagenera i masy spadkowej Sary Kartagenerowej własna w Rozwadowie położona, na 650 zł. oszacowana na zaspokojenie należytości Leona Ebersohna w ilości 500 zł. z pn.

Warunki licytacyjne wolno przejrzeć w tutejszej registraturze.

Rozwadów 22 kwietnia 1876.

(2960 3—3) **Edykt.**

L. 3693. Podaje się do wiadomości publicznej że na rzecz Józefa Lewina cessyonaryusza Mateusza Materackiego sprzedaną zostanie realność pod l. d. 5 w Opłucku Hrycia Meterackiego własna w celu zaspokojenia sumy 41 zł. 30 ct. zprzn. w terminach na dzień 13 lipca, 10 sierpnia i 7 września 1876.

Cena wywoławcza 1622 zł. w. a.

C. k. sąd powiatowy.

Radziechów 12 maja 1876.

(2895 3—3) **Edykt.**

L. 2697. W c. k. sądzie powiatowym Wojniłowskim przedsięwziętą będzie 13 lipca, 9 sierpnia i 6 września 1876 zawsze o godzinie 9 rano egzekucyjna sprzedaż realności pod l. konsc. 30 w Niegowcach, ciała tabularnego nie mającej, nieletniego Jurka Nasady własnej na rzecz Feibischa Garfunkla ku zaspokojeniu pretensyi 186 zł. w. a. zpn. Akt oszacowania warunki i licytacyjne są do przejrzenia w registraturze.

Woyniłów 30 kwietnia 1876.

(2774 2—3) **Edykt.**

L. 25355. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie podaje do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie wierzytelności Perli Mund przeciw p. Anieli Gintowt Dziewiałtowskiej wyrokiem z dnia 27 listopada 1874 l. 63598 w sumie 285 złr. w. a. z odsetkami po 6% od dnia 29 grudnia 1872 bieżącemi i kosztami sporu w ilości 22 złr. 82 ct. — przyznanej jakoteż kosztów egzekucyjnych 10 złr. 67 ct., 9 złr. 2 kr. i 11 złr. 51 ct w. a egzekucyjna licytacya sumy 1523 złr. 49 ct m. c., czyli 1600 złr. w. a. w stanie biernym części dóbr Chlebowice swirskie ut Dom. 446 pag. 87 n. 180 on. na rzecz dłużniczki zaintabulowanej w sądzie tutejszym a to na dniu 18 lipca 1876 1go sierpnia 1876 r., i 14 sierpnia 1876 r., każdym razem o godzinie 10 przedpołudn. przedsięwziętą zostanie.

Przy dwóch pierwszych terminach suma ta tylko za jej nominalną wartość 1600 zł. w. a. lub wyżej takowej, zaś na terminie trzecim także poniżej tej wartości zostanie sprzedaną.

Wadyum wynosi 160 złr. w. a. Bliższa wiadomość co do stanu tabularnego sprzedać się mającej sumy może być w Tabuli krajowej powziętą warunki zaś licytacyi są w tutejszosądowej registraturze do przejrzenia.

Z c. k. sądu krajowego jako handlowego
Lwów dnia 2 czerwca 1876.

(2778 2—3) **Edykt.**

L. 28044. C. k. sąd krajowy we Lwowie w skutek prośby Aleksandra Miazgi, Heleny Zaykowskiej, Feliksy Niedzielskiej Emilii Służewskiej. Antoniny Łobarzewskiej, Wincentego Kłosińskiego, małoletnich Sabiny Maryi i Heleny Kłosińskich, jako też nakoniec Heleny Słotwińskiej z dnia 22 maja 1876 l. 28044 wprowadzające na podstawie §. 118 i 119 ust. hip. postępowanie amortyzacyjne względem prawa trzechletniej dzierżawy części dóbr Czermna w stanie biernym części dóbr Czermna dom. 101 pag. 139 n. 43 on. na rzecz Antoniego i Julianny Pulczyńskich intabulowanego, wzywa niniejszym edyktem Antoniego i Juliannę z Chojnowskich małżonków Pulczyńskich, lub tychże z imienia, nazwiska, życia i miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców, albo prawonabywców, ażeby pretensye swoje, jakieby z prawa trzechletniej dzierżawy części dóbr Czermna na zasadzie kontraktu dzierżawy z dnia 22 stycznia 1806 zawartego, jak dom. 101 pag. 139 n. 43 on. zaintabulowanego do właścicieli tych dóbr mieć mogli, w przeciągu jednego roku, a to, najdalej do dnia 31 lipca 1877 tem pewniej zgłosili, gdyż w przeciwnym razie prawa te na żądanie obecnie proszących ze stanu biernego rzeczonych części dóbr Czermna wykreślone zostaną.

Lwów dnia 3 czerwca 1876.

(2817 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 2312. C. k. sąd powiatowy w Dąbrowie podaje do powszechnej wiadomości, że celem zaspokojenia pretensyi Jessel wel Józefa Muszla jako prawonabywcy Jakoba Muszla peto: 155 złr. z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie dnia 1 sierpnia 1876 r. o godzinie 9 rano publiczna przymusowa sprzedaż realności pod Nr. 24 w Lipinach spadkobierców Michała Reczkowicza własnej na 250 złr. oszacowanej przyczem taż realność także niżej ceny szacunkowej najwięcej ofiarującemu sprzedaną zostanie.

Bliższe warunki licytacyjne są do przejrzenia w registraturze sądowej.

Dąbrowa dnia 18 grudnia 1875.

(284 2—3) **Edykt.**

L. 4563. C. k. Sąd obwodowy rozpisuje celem zaspokojenia wierzytelności Herscha Löwenthala i Markusa Dawida Wurzla w ilości 600 złt. w. a. zpn. przymusową sprzedaż realności dłużników Aleksandra Zahatyńskiego i Maryanny Zahatyńskiej pod l. k. 41—36/12 na Wilczu w Przemyślu położonej, ciała tabularnego nie stanowiącej, w trzech terminach, t. j. w 2 pierwszych tylko wyżej lub przynajmniej za, w trzecim, w razie potrzeby i poniżej ceny szacunkowej.

Pierwsze dwa termina wyznacza się na dzień 20 lipca 1876 i na dzień 17 sierpnia 1876 godzinę 10 rano.

Przed rozpisaniem trzeciego terminu odbędzie się termin do ułożenia lżejszych warunków licytacyi dnia 28 sierpnia 1876 godzinę 11 rano.

Wypośrodkowana wartość 1569 złt. 80 ct. stanowi oraz cenę wywołania: wadyum wynosi 157 złt.

Reszta warunków licytacyi, akty opisania i oszacowania mogą w Sądzie być przejrzane.

Przemyśl 10 maja 1876.

(2848 2—3) **Edykt.**

L. 6195. C. k. Sąd obwodowy jako wekslowy w Przemyślu zawiadamia E. Rechesowa z miejsca pobytu niewiadomą, iż przeciw niej na skutek prośby p. Emilii Dobrańskiej z 4 stycznia 1876 l. 147 c. k. wyższy Sąd krajowy we Lwowie postanowieniem z dnia 19 marca 1876 l. 4039 wydał nakaz zapłaty sumy wekslowej 600 zł. zpn. i że dla jej zastępstwa ustanowiony został kuratorem p. adwok. Mendrochowicz z zastępstwem p. adw. Baumfelda któremu wspomniony nakaz zapłaty doręczony będzie Pozwana E. Rechesowa ma co do swej obrony z kuratorem się porozumieć, lub innego pełnomocnika ustanowić, i o tem sądowi donieść, inaczej skutki opieszałości sama sobie przypisać będzie musiała.

Przemyśl 7 czerwca 1876.

(2833 2—3) **Edykt.**

L. 2039. C. k. sąd powiatowy w Kosowie wiadomo czyni że w dniu 1 lipca 1866 zmarł w Riczce bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia Iwan Kopczuk i że do spadku po nim konkuruje między innymi najstarszy syn tegoż Mykieta Kopczuk.

Gdy sądowi temu miejsce pobytu tegoż wiadome nie jest przeto się go wzywa, ażeby w przeciągu roku od dnia poniżej oznaczonego licząc w sądzie tym się zgłosił i swą deklaracyę do spadku wniósł inaczej bowiem rozprawa spadkowa z deklarowanymi spadkobiercami i z kuratorem dlań ustanowionym przeprowadzoną zostanie.

Kosów dnia 22 lutego 1876.

(2907 2—3) **Edykt.**

L. 5994. Na dniu 29 sierpnia 1872 zmarł w Szczucinie bez pozostawienia testamentu Tomasz Gębarski.

Ponieważ miejsce pobytu jednego ze spadkobierców a mianowicie Józefa Gębarskiego syna spadkodawcy nie jest wiadomem, przeto wzywa się tegoż Józefa Gębarskiego, aby się do spadku Tomasza Gębarskiego w przeciągu roku zgłosił w przeciwnym bowiem razie spadek tylko ze zgłaszającymi się spadkobiercami i ustanowionym dla Józefa Gębarskiego kuratorem Józefem Pietruszką pertraktowanym będzie.

Z c. k. Sądu powiatowego
Dąbrowa dnia 25 maja 1876.

(2914 2—3) **Edykt.**

L. 3608. C k. Sąd powiatowy w Zmigrodzie wzywa nieobecną, z życia i miejsca pobytu niewiadomą Justynę Polewka z Cieklina, aby się w przeciągu roku do sądu zgłosiła i swoje oświadczenie do spadku po zmarłym w Widrowie jej bratanku Janie Polewka złożyła, inaczej pertraktacyą spadku z deklarowanymi spadkobiercami i kuratorem Stefanem Polewka z Cieklina, dla niej ustanowionym, przeprowadzoną zostanie.

Żmigród dnia 5 grudnia 1875.

(2911 2—3) **Edykt.**

L. 3113. W Sądzie powiatowym w Sokołowie odbędzie się dnia 18 sierpnia, 15 września i 13 października 1876 o 10 godzinie rano, egzekucyjna sprzedaż realności Jana Rożyckiego w Lipnicy pod Nr. 131 położonej.

Cena wywołania 890 zł. w. a. wadyum 89 zł. w. a.

Reszta warunków w registraturze.

Sokołów dnia 31 maja 1876.

(2892 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 4907. Fedko Dydak, gospodarz z Poturzycy uznany marnotrawcą; kuratorem dlań mianowany Iwan Dydak gospodarz z Poturzycy.

Sokal 29 maja 1876.

(2921 2—3) **Edykt.**

L. 6064. C k. Sąd obwodowy w Przemyślu, przychylając się do prośby Ryfki Felsen de praes 6 grudnia 1875 l. 17469 wzywa niniejszem znalazcę karty zastawniczej przemyskiej kasy oszczędności z daty Przemyśl 23 czerwca 1874 l. 1177 odbiór sześciu sznurków pereł wartości 500 zł. z zaliczką 250 zł. z terminem wykupna 22 czerwca 1875 potwierdzającej, aby tę kartę zastawniczą w przeciągu roku sześciu tygodni i trzech dni od ogłoszenia edyktu tem pewniej sądowi przedłożył, i swe prawa do niej wykazał, iż po bezskutecznym upływie tego terminu, dokument powyższy jako nieważny uznanym będzie.

Przemyśl 14 czerwca 1876.

(2834 3—3) **Edykt.**

L. 1450. Celem doręczenia rezolucyi z dnia 15go maja 1876 l. 1450 dozwalającej extabulacyi sumy 97 złr. 35 kr. z pn. w stanie biernym realności pod Nk. 16 w Barcicach położonej na rzecz Jana Hölzla zaintabulowanej ustanowiono dla niewiadomego z życia i miejsca pobytu Jana Hölzla kuratora w osobie Jędrzeja Mazurka obywatela tutejszego.

O czem się tegoż nieobecnego uwiadamia.

C k. sąd powiatowy
Stary Sącz dnia 18 maja 1876.

(2788 3—3) **Edykt.**

L. 1019. C. k. miej. del. sąd powiatowy w Stanisławowie podaje do wiadomości że celem ściągnięcia należytości 400 złr. a. w. z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie dnia 18 lipca 1876 i dnia 8 sierpnia 1876, każdym razem o godzinie 10 przedpołudniem publiczna przymusowa sprzedaż 1/8 części posiadłości rustykalnej pod Nr. 2 sub. rep. 38 w Czermisowie położonej do Józefa Wołańskiego należącej.

Kwota oszacowania 259 złr. 37 ct. a. w. stanowi cenę wywołania. Chcący ubiegać się przy licytacyi złożą do rąk komisyi sądowej wadyum wynoszące 10% ceny licytacyi w gotówce części składowe tej realności zawarte są w protokołach zastawniczego opisania i oszacowania które w tutejszym sądzie przejrzeć można.

Warunki licytacyi można przejrzeć w tutejszym sądzie i w kancelaryi tutejszego adwokata Dr. Wurzla.

Z c. k. miej. deleg sądu powiatowego.
Stanisławów dnia 7 kwietnia 1876.

(2840 3—3) **Edykt.**

L. 17738. C. k. sąd powiatowy miej. del. Sek. I. we Lwowie podaje do publicznej wiadomości iż Regina Kaizer wdowa po c. k. poruczniku dnia 20 listopada 1873 bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia we Lwowie zmarła, i że na rzecz tejże niewiadomych spadkobierców kwota 26 złr. w. a. w tutejszym depozycie przechowaną jest.

Gdy spadkobiercy tejże Reginy Kaizer nie są wiadomi wzywa się zatem tych którzyby do spadku prawo rościli aby w przeciągu roku tem pewniej takowe wykazali i oświadczenie swe do spadku wnieśli, gdyż w przeciwnym razie pertraktacya spadku z temi którzy się zgłoszą przeprowadzoną zostanie, a gdyby się nikt nie zgłosił kwota ta na rzecz Wysokiego skarbu oddaną będzie.

Również uwiadamia się spadkobierców niewiadomych że dla nich uchwałą tut. sąd z dnia 22 lutego 1876 r. l. 3905 kurator w osobie p. adw. Dra Juliusza Popiela ustanowionym został.

Z c. k. sądu powiatowego m. d. Sek. I.
Lwów dnia 25 maja 1876.

(2963 2—3) **Edykt.**

L. 871. C. k. Sąd powiatowy w Krakowcu wzywa z miejsca pobytu niewiadomego Łuczkę Koczem z Lubień ażeby się do spadku zmarłej w Lubieniach dnia 14 lipca 1873 r. Kseni Koczem w przeciągu jednego roku w tutejszym sądzie zgłosił, gdyż inaczej rozprawa spadkowa z resztą spadkobierców i z kuratorem Seńkiem Koczem dla niego ustanowionym przeprowadzoną będzie.

Z c. k. sądu powiatowego
Krakowiec 7 kwietnia 1876.

(2920 2—3) **Edykt.**

L. 9596. C. k. sąd krajowy w Krakowie jako instancya realna podaje niniejszem do wiadomości, że dozwoloną uchwałą c. k. sądu krajowego we Lwowie z dnia 10go marca 1876 L. 66 7 w drodze egzekucyi prawomocnej uchwały z dnia 4 grudnia 1861 l. 17139 w stanie biernym dóbr Rokoś przył. Dom. 189 pag. 308 n. 36 on. zanotowanej na zaspokojenie sumy 2454 złr. 4 cnt. w. a. jako reszty wywalczonej kwoty 13333 zł. 31 ct. w. a. z większej Dom. 189 pag. 294 n. 16 on. na rzecz Kasy oszczędności galicyjskiej we Lwowie zaintabulowanej sumy 16000 zł. m k. pochodzącej z prowizyą 5% od 15go czerwca 1874 bieżącą i kosztami egzekucyjnemi w kwocie 40 zł. 31 ct. w. a. przyznanymi, przymusowa sprzedaż w drodze licytacyi publicznej dóbr Roków z przyległ. Babice i folwarkiem Swoboda do p. p Karola Józefa dw. im. Neumayera i Franciszka Neumayera jako prawonabywców spadkobierców ś. p. Wilhelminy Grzybowskiej wed e Dom. 189 pag. 308 n. 19 haer. należących i wywalczonej sumie za hipotekę służących, na rzecz galicyjskiej kasy oszczędności we Lwowie w tutejszym c. k. sądzie krajowym w dwóch terminach t. j. w dniu 24 sierpnia i 26 września 1876 każdym razem o 10 godzinie przedpołudniem odbędzie się a to pod następującemi warunkami:

1. Od ośnie do rozporządzenia c. k. ministerstwa spraw wewnętrznych i sprawiedliwości z dnia 28go października 1865 Nr. 110 dz. ust pań. stan wi cenę wywołania wartość dóbr któr...
2. Dobra te sprzedane będą ryczałtem z wyłączeniem prawa do wynagrodzenia za zniesione powinności poddańcze i bez ewikcyi.
3. Każdy z licytujących winien przed rozpoczęciem licytacyi kwotę 3160 zł w. a. bądź w gotówce lub w książeczkach gal. kasy oszczędności, bądź w listach zastawnych galic towarzystwa kredytowego ziemskiego lub innych papierach wartościowych do lokacyi pupilarnej zdolnych wedle ostatniego tychże kursu do rąk komisyi licytacyjnej, jako wadyum złożyć. Wadyum w gotówce lub w książeczkach gal. kasy oszczędności złożone, nabywcy w cenę kupna wliczonem innym zaś licytującym po ukończonej licytacyi zwróconem będzie.
4. Nabywca będzie obowiązany w ciągu 30 dni po prawomocności uchwały sądowej licytacyę zatwierdzającej, połowę ofiarowanej ceny kupna z wliczeniem wadyum w gotówce lub w książeczkach kasy oszczędności złożonego do depozytu sądowego złożyć. Poczem mu wadyum w innych efekta h zwrócone zostanie.

galic. kasa oszczędności przy udzieleniu pożyczki w sumie 30104 zł. m. k. czyli 31609 złr. 20 ct. w. a. przyjęła.

5. Drugą połowę ceny kupna obowiązanym jest nabywca w 30 dniach po prawomocności tabeli płatniczej do depozytu sądowego złożyć, nim zaś to nastąpi procent 6% półrocznie z góry od dnia odebrania fizycznego posiadania do składać.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny sprzedać się mających dóbr i akta przejrzeć można w registraturze tutejszego sądu krajowego.

O rozpisaniu tej licytacyi zawiadamia się obie strony, wierzycieli hipotecznych z miejsca pobytu niewiadomych, tudzież wierzycieli z miejsca pobytu niewiadomych mianowicie Karola Humborga, Wacława Karola Ehrlera, masę spadkową Pawła E. Lauer...cha niemniej jego z imienia, miejsca i życia niewiadomych spadkobierców, wreszcie wszystkich którzyby po dniu 24 stycznia 1876 prawo hipoteki uzyskali lub którymby uchwały i przyszłe uchwały egzekucyjne albo wcześnie przed terminem doręczone być nie mogły do rąk kuratora ustanowionego adw. Dra Stycznia.

Kraków dnia 26 maja 1876.

(2957 2—3) **Edykt.**

L. 34642. Ces. król. Sąd krajowy we Lwowie otwiera niniejszem konkurs na wszystek ruchomy jako też wszystek nieruchomy a w krajach, w których obowiązuje ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 r. Nr 1 D p. p, położony majątek Berla Fisch handlarza towarami żelaznemi pod l. 1832/4 we Lwowie.

Kierownictwo tego konkursu porucza się panu radcy c. k sądu kraj. Brzechowskyemu jako komisarzowi konkursowemu, zaś tymczasowym zawiadowcą masy ustanawia się pana adwokata Dr. Schrenzla wzywając zarazem wierzycieli, aby po przedłożeniu dokumentów, służących do wykazania ich pretensyi, czynili swe wnioski co do zatwierdzenia tegoż, lub ustanowienia innego zawiadowcy masy aby przedsięwzięli wybór wydziału wierzycieli, w którym to celu wyznacza się termin na dzień 5 lipca 1876 r., godzinę 4 po południu.

Ktokolwiek chce wystąpić z żądaniem pretensyi do wspólnej masy rozbiorowej, ma takową zgłosić w tym Sądzie obwodowym, wedle przepisu ustawy konkursowej pod rygorem zagrożonych tamże szkodliwych skutków prawnych, przed upływem 15 sierpnia 1876 r. i podać ją na terminie na dzień 28 sierpnia 1876 r, godzinę 10 przed południem, wyznaczonym do uznania płynności i oznaczenia prawa pierwszeństwa chociażby nawet o nią spór był wytoczony.

Wierzycielom którzy zgłoszą się ze swemi pretensyami przysłuża prawo wybrać na tym terminie w miejsce dotychczasowego zawiadowcy masy, zastępcy onegoż, członków wydziału wierzycieli inne osoby, posiadające ich zaufanie.

Dalsze ogłoszenia w toku rozprawy konkursowej umieszczane będą w Gazecie Lwowskiej

Z c. k. Sądu krajowego
Lwów dnia 24 czerwca 1876

GALICYJSKI ZAKŁAD KREDYTOWY WŁOŚCIAŃSKI.

Wykaz

listów zastawnych 6% wyciągniętych w łącznej kwocie 682.000 zlr. austr. wal. przy siódmem losowaniu w dniu 23. i 24. czerwca 1876 odbytem.

Ze Serji 1869:

à zł. 100 *Nr.* 6 19 38 49 61 69 87 104 114 155 162
189 189 208 214 257 263 287 290 296 349 354
369 373 377 384 411 427 432 443 452 566 567
615 616 623 626 629 654 670 675 687 741 766
767 773 803 806 830 848 858 863 864 866 871
875 885 891 897 939 945 977 983 985 987 3020
3030 3034 3038 3044 3063 3102 3115 3123 3132 3168 3188
3221 3246 3247 3268 32.4 3286 3311 3322 3331 3334 3348
3376 3381 3401 3411 3414 3625 3657.

à zł. 500 *Nr.* 1001 1004 1009 1013 1014 1041 1052 1078 1104 1174 1177
1181 1186 1205 1269 1278 1285 1292 1305 1309 1315 1327
1333 1342 1313 1346 1395 1403 1435 1437 1464 1478 1531
1534 1537 1553 1572 1606 1636 1644 1648 1664 1669 1681
1743 1745 1754 1757 1825 1967.

à zł. 1000 *Nr.* 2049 2063 2069 2073 2117 2133 2135 2145 2212 2216 2222
2228 2235 2244 2251 2257 2263 2294 2326 2353 2386 2443
2453 2462 2473 2488 2489 2531 2536 2546 2548 2568 2574
2576 2627 2633 2635.

à 100 zł. *Nr.* 4767 4771 4785 4786 4806 4823 4825 4828 4842 4848 4854
4874 4894 4895 4918 4929 4934 4938 4939 4940 4961 4966
4979 4994 5030 5043 5044 5046 5066 5070 5078 5103 5114
5129 5134 5137 5160 5185 5230 5240 5254 5275 5277 5283
5313 5322 5326 5335 5346 5362 5376

à zł. 500 *Nr.* 803 813 839 860 883 895 896 923 925 929 933
934 957 966 988 993 1007 1018 1026 1028 1040 1047
1052 1110 1139 1153 1195 1198 1208 1227 1242 1268 1278
1325 1326 1329 1344 1354 1356 1399 1415 1419 1429 1436
1439 1447 1449 1450 1453 1485 1489 1496 1514 1521 1532
1541 1564 1573 1607 1627 1632 1638 1685 1686 1689 1696
1701 1704 1739 1768 1798 1799 1800 1809 1816 1867 1879
1913 1934 1968 1981 1984 1991 2000 6018 6028 6035 6086
6114 6151 6154 6168 6200.

à zł. 1000 *Nr.* 8 11 23 37 43 47 67 69 86 87 91
139 164 165 166 167 173 185 188 195 212 229
241 274 275 291 308 318 371 378 380 408 444
458 503 506 515 519 557 586 605 634 645 668
681 705 725 727 732 736 748 750 780 800 6254
6272 6313 6316 6323 6341 6403 6407 6430 6434 6436 6438
6439 6447 6459 6464 6477 6480 6508 6533 6535 6560 6570
6620 6624 6631 6633 6635 6645 6651 6677 6697.

Ze Serji 1870:

à zł. 100 *Nr.* 2 13 16 67 75 85 90 92 108 110 116
124 131 133 138 197 198 203 223 283 284 289
313 332 339 377 380 390 414 416 434 448 456
459 474 509 513 516 525 540 556 586 587 618
625 649 662 734 751 752 809 811 815 826 870
874 900 906 915 947 948 973 982 1023 1062 1073
1087 1091 1104 1107 1110 1118 1137 1147 1162 1175 1202
1239 1257 1261 1272 1291 1304 1312 1319 1323 1324 1335
1374 1394 1399 1401 1411 1328 1450 1469 1474 1499 1504
1600 1612 1619 1624 1635 1677 1700 1725 1735 1815 1828
1845 1869 1882 1893 1903 1910 1924 1925 1929 1942 1955
1982 1984 1988 2001 2012 2047 2069 2070 2107 2109 2115

à zł. 500 *Nr.* 5050 5054 5072 5080 5082 5189 5192 5197 5290 5290 5292
5317 5365 5387 5420 5436 5451 5471 5496 5500 5521 5525
5586 5788 5802 5819 5852 5874 5888 5910 5934 5926

à zł. 1000 *Nr.* 7052 7087 7088 7101 7126 7131 7138 7159 7169 7175 7178
7183 7184 7197 7268 7285 7292 7306 7308 7309 7336 7342
7368 7375 7392 7404 7407 7443 7470 7507 7523 7529 7564
7570 7585 7589 7593 7858 7901 7942 7948

Ze Serji 1871:

à zł. 100 *Nr.* 2008 2012 2020 2040 2069 2074 2075 2076 2104 2109 2112
2135 2156 2205 2234 2268 2272 2291 2314 2315 2335 2350
2361 2373 2374 2387 2421 2443 2462 2529 2539 2542 2545
2547 2549 2589 2604 2625 2635 2667 2697 2727 2748 2757
2759 2779 2789 2792 2796 2828 2871 2877 2879 2914 2915
2917 2941 2948 2970 2972 2981 2997 3021 3074 3097 3124
3126 3133 3147 3161 3210 3220 3239 3284 3293 3311 3331
3351 3354 3360 3371 3374 3376 3388 3406 3411 3477 3507
3529 3534 3559 3570 3572 3586 3596 3599 3607 3642 3665
3684 3706 3720 3724 3733 3734 3761 3767 3821 3823 3833
3839 3862 3877 3912 3917 3939 3969 4018 4029 4038 4076
4081 4083 4092 4143 4153 4160 4200 4207 4225 4227 4230
4240 4245 4261 4276 4290 4305 4317 4322 4374 4385 4386
4387 4439 4442 4474 4485 4497 4511 4522 4524 4528 4546
4549 4554 4558 4561 4575 4577 4580 4584 4612 4637 4653
4659 4664 4673 4674 4689 4695 4728 4734 4736 4760 4761
4784 6794 4810 4819 4843 4957 5003 5014 5015 5024 5048
5096 5117 5136 5143 5149 5150 5164 5167 5170 5172

à zł. 500 *Nr.* 801 807 819 838 843 857 902 906 938 956 958
971 974 979 983 1044 1072 1103 1112 1135 1136 1140
1147 1160 1162 1189 1200 1205 1226 1282 1292 1431 1518
1521 1553 1568 1578 1582 1599 1809 1820 1821 1848 1850
1853 1856 1885 1891 1925 1955 1997 6014 6018 6028 6069
6073 6079 6093 6113 6115 6144 6182 6183

à zł. 1000 *Nr.* 19 25 26 37 45 49 72 113 120 134 135
139 145 146 156 165 188 207 208 209 244 250
259 300 326 341 356 361 388 391 396 408 409
411 430 437 458 470 479 485 494 509 573 579
586 591 622 646 665 671 703 706 728 751 6216
6223 6252 6279 6283 6286 6292 6317 6332 6377 6386 6406
6417 6428 6443 6485 6507 6516 6525 6529 6543

Ze Serji 1872:

à zł. 100 *Nr.* 2064 2075 2098 2105 2119 2121 2133 2136 2165 2219 2241
2245 2259 2268 2280 2321 2324 2325 2345 2353 2371 2372
2378 2392 2414 2420 2428 2429 2445 2448 2450 2458 2465
2482 2519 2528 2535 2573 2582 2649 2652 2661 2697 2701
2704 2710 2816 2745 2780 2793 2909 2942 2951 2953 2954
2956 2958 2973 2980 2995 3039 3043 3075 3090 3105 3108
3156 3196 3201 3205 3215 3238 3243 3256 3261 3272 3278
3282 3285 3305 3310 3314 3343 3352 3403 3414 3428 3447
3503 3520 3539 3549 3606 3648 3658 3664 3666 3675 3689
3698 3703 3712 3720 3721 3753 3757 3758 3761 3777 3797
3800 3814 3835 3837 3845 3848 3852 3872 3878 3882 3886
3894 3915 3920 3962 3973 3984 3989 4003 4012 4030 4063
4086 4124 4125 4155 4188 4216 4230 4258 4273 4274 4275
4308 4314 4320 4324 4333 4338 4363 4366 4371 4376 4377
4392 4394 4419 4430 4435 4441 4462 4477 4481 4489 4504
4520 4601 4621 4662 4666 4671 4678 4680 4709 4732 4743

Ze Serji 1873:

à zł. 100 *Nr.* 2021 2053 2095 2113 2144 2167 2205 2212 2213 2223 2224
2235 2263 2266 2302 2309 2310 2323 2336 2343 2359 2382
2388 2406 2413 2456 2470 2505 2515 2522 2526 2542 2582
2586 2599 2608 2610 2615 2633 2646 2711 2716 2753 2761
2775 2777 2784 2829 2842 2849 2852 2861 2896 2906 2910
2927 2943 2958 2964 2967 2984 3013 3015 3029 3035 3044
3046 3053 3073 3086 3092 3098 3121 3132 3135 3148 3163
3194 3230 3231 3252 3257 3259 3293 3307 3312 3328 3348
3369 3370 3393 3399 3431 3452 3458 3459 3467 3498 3510
3532 3543 3546 3547 3551 3581 3621 3624 3625 3630 3633
3661 3715 3739 3750 3781 3790 3795 3826 3830 3838 3847
3901 3908 3937 3958 3959 3961 3972 3984 3987 4000 4008
4018 4026 4045 4049 4097 4111 4135 4169 4200 4209 4211
4241 4243 4278 4279 4310 4319 4321 4343 4400 4430 4431
4432 4460 4476 4490 4493 4511 4530 4531 4584 4600.

à zł. 500 *Nr.* 801 809 821 871 900 903 927 928 932 948 955
966 979 993 1016 1025 1047 1077 1102 1121 1123 1134
1152 1171 1186 1191 1231 1232 1239 1278 1280 1326 1347
1350 1356 1364 1384 1389 1407 1422 1435 1451 1452 1462
1473 1488 1489 1527 1547 1549 1561 1570 1579 1587 1624
1627 1645 1651 1667 1677 1678 1684 1685 1716 1722 1739
1803 1815 1818 1824 1833 1840 1846 1889 1899 1919 1925
1941 1975 6007 6039 6096 6099 6118 6125 6130 6158 6186.

à zł. 1000 *Nr.* 11 31 23 45 55 63 69 70 103 112 121
128 130 149 152 171 186 196 211 226 227 229
276 312 344 348 355 360 366 384 392 424 434
451 453 454 468 527 532 552 560 568 603 607
634 661 672 691 722 724 740 755 766 770 779
788 6209 6215 6241 6293 6315 6339 6340 6357 6372 6379
6395 6416 6430 6438 6456 6457 6468 6487 6507 6513 6545
6571 6580 6587 6593 6595 6600 6608 6612 6615 6617 6658
6672 6710.

Ze Serji 1874:

à zł. 100 *Nr.* 2011 2082 2099 2118 2123 2150 2161 2177 2178 2208 2216
2278 2279 2308 2309 2326 2334 2338 2363 2382 2385 2413
2414 2421 2424 2427 2440 2445 2455 2461 2504 2509 2513
2536 2546 2548 2563 2570 2589 2614 2617 2620 2629 2660
2687 2728 2784 2828 2851 2854 2862 2879 2881 2887 2908
2916 2918 2933 2961 2969 2974 2986 3001 3024.

à zł. 500 *Nr.* 829 853 875 876 896 926 966 969 999 1015 1029
1032 1047 1065 1122 1125 1127 1142 1146 1152 1170 1184
1196 1207 1215 1219 1253.

à zł. 1000 *Nr.* 35 59 84 148 165 179 184 203 211 214 242
254 282 308 314 326 341 360 369 372 393 399
405 406 431 437 451 465 476 483 485 519 530
552 567 574 594.

Ze Serji 1875

à zł. 100 *Nr.* 2067 2070 2080 2082 2096 2110 2119 2132 2148 2157 2162
2179 2192 2215 2223 2228 2239 2240 2247 2262 2263 2269
2270 2308 2322 2334 2379 2383 2391 2396 2426 2433 2459
2460 2467 2475 2476 2587 2604 2610 2632 2642 2666 2682
2696 2700.

à zł. 500 *Nr.* 804 833 853 858 889 892 898 901 907 926 928
930 950 965 975 976 1001 1002 1003 1011 1024 1031
1039 1059 1062 1077 1093 1097 1169 1219.

à zł. 1000 *Nr.* 38 49 58 75 76 87 99 103 128 131 133
136 155 162 171 176 187 192 214 242 247 253
306 323 338 363 370 374 379 383 444.

Obecnie wylosowane, z dniem 2 stycznia 1877 do wypłaty przypadające listy zastawne, wypłacane być mogą od dnia 1 lipca b. r. w znanych miejscach płatniczych za 7-procentowym eskontem.

WARUNKI

przyjmowania uczniów do Szkoły rolniczej w Czernichowie na rok 1876/7.

Odpowiednio statutowi Szkoły rolniczej, przyjętemu przez Zgromadzenie ogólne Towarzystwa rolniczego Krakowskiego dnia 31 maja 1876 r., warunki przyjęcia są następujące:

1. Rok szkolny zaczyna się 1 sierpnia. — Uczeń przyjęty, już 31 lipca znajdować się ma w Zakładzie.
2. Kandydaci zgłaszający się o przyjęcie od razu na oddział I. kursu trzyletniego zawodowego, winni *a)* być w wieku nie mniej jak 15, a nie więcej jak 18 lat skończonych; *b)* udowodnić ukończenie z promocyą 4ch klas gimnazyalnych lub 4ch realnych. Uczniom nie mogącym złożyć odpowiednich temu świadectw szkolnych, dozwolonem jest poddać się egzaminowi wstępnemu przed zwierzchnością Zakładu.
3. Kandydaci z przygotowaniem niższem, niż powyżej oznaczone, mogą być przyjęci na wstępny jednoroczny kurs przygotowawczy, jeśli wykażą się świadectwem, że ukończyli przynajmniej II klasę gimnazyalną lub realną, a oraz udowodnią wiek nie niższy, jak 14 lat skończonych.
4. Zgłaszający się powinni być dobrego zdrowia i obyczajów nienagannych.
5. Za utrzymanie ucznia, tj. ubiór regulaminem oznaczony, pościel, żywność, pomieszkanie, opał, opranie i oświetlenie, powinna być złożona opłata, po decyzyi co do przyjęcia, a przed rozpoczęciem każdego roku szkolnego, w ilości złr. 200 w. a. Opłata wniesioną być powinna do kasy Towarzystwa rolniczego w Krakowie. Niedopełniający tego warunku, nie może być przyjętym do Zakładu w Czernichowie.
6. Podania o przyjęcie mają być czynione do Dyrekcyi Zakładu rolniczego (poczta Czernichów), **najdalej do 10go lipca**, z dołączeniem: *a)* metryki chrztu, *b)* świadectwa lekarskiego, zdrowia i szczepionej ospy, *c)* świadectwa wiarogodnego moralności, *d)* świadectw ze szkół lub z nauk przygotowawczych, jakie kandydat odbył (w razie nieprzyjęcia, świadectwa te będą zwrócone), *e)* podpisanej deklaracyi według wzoru tu załączonego:

Wzór do deklaracyi:

Podpisany obowiązuje się za N. N. (swego syna, wychowańca lub t. p.) płacić z góry należytość roczną, przepisaną w szkole rolniczej Czernichowskiej, pozostawić go w tym zakładzie przez ciąg lat przepisanych, wynagrodzić Zakładowi szkody, jakieby uczeń z własnej winy zrządził, oraz zaopatrywać go w bieliznę, obuwie i potrzeby szkolne, jakoto: papier, pióra, ołówki i t. p. Spis obuwia i bielizny, które uczeń z sobą przywiezie, Dyrektorowi doręczonym będzie.

Kuratorya Zakładu rolniczego w Czernichowie.

(2901 2—3) F. Paszkowski.

Ogłoszenie.

L. 2700. (2938 3—3)

Dyrekcya galicyjsk. Towarzystwa kredytowego ziemskiego zawiadamia niniejszem, że na mocy dodatku do §. 76 statutu Towarzystwa, przyjmować będzie od 1 lipca 1876 r. w depozyt papiery wartościowe za opłatą przez Dyrekcyę postanowić się mającą.

Bliższych szczegółów udziela Dyrektor kasy.

We Lwowie dnia 23 czerwca 1876.

Za Dyrekcyę

Prezes ***Krasicki.*** Dyrektor ***Pając***

Z drukarni E. Winiarza we Lwowie.